

Bạn Gái Người Thừa Kế

Contents

Bạn Gái Người Thừa Kế	1
1. Giới Thiệu	2
2. Chap1: Nhà Trong Suốt	4
3. Chap2: Em Gái Thiên Nam	6
4. Chap3: thiên Tài	7
5. Chap4: Thiên Lâm... Người Đã Chịu Xuất Hiện!	10
6. Chap5: Tiền Tươi	12
7. Chap6: Ở Lại Bồi Dưỡng Tình Cảm	14
8. Chap7: Trước Khi Đi, Nên Dặn Dò Một Chút	17
9. Chap8: Đi Mua Sắm	19
10. Chap9: Người Con Gái Vạn Người Mê	21
11. Chap10: Bữa Tiệc Náo Nhiệt 1	23
12. Chap11: Bữa Tiệc Náo Nhiệt 2	27
13. Chap12: Người Bảo Vệ	29
14. Lịch Up Chap	30
15. Chap13: Phu Nhân Triệu Gia	31
16. Chap14: Ken	33
17. Chap15: Lần Này Vui Rồi	34
18. Chap16: Người Của Triệu Gia	36
19. Chap17: Siêu Năng Lực	39
20. Chap18:	43
21. Chap19: Bắt Cóc	45
22. Chap20: Thiên Nam Trở Về	47
23. Chap21: Migy	48
24. Chap22: chạm	51
25. Chap23. Chọn Một Ngày Đẹp Để Biến Mất	53
26. Chap24:	55
27. Chap25: Trước Khi Trả Thù	56
28. Chap26: Trận Chiến Thật Sự Giữa Tôi Và Ông	58
29. Chap27: Chúng Ta Kết Hôn Đi	60
30. Chap28	61
31. Chap29: Đám Cưới Đắm Máu 1	63
32. Chap30: Đám Cưới Đắm Máu 2	65

Bạn Gái Người Thừa Kế

Giới thiệu

Anh- người đàn ông mang đầy tham vọng và quyền lực một con người nguy hiểm bậc nhất hắc đạoM

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ban-gai-nguoi-thua-ke>

1. Giới Thiệu

20 năm về trước

Ngoài cổng một ngôi chùa nhỏ có tiếng khóc thét của trẻ bị bỏ rơi

Sư thầy trong chùa ôm cặp song sinh vào lòng

-A Di Đà Phật. Người làm lỗi lại bỏ con còn đỏ hỏn ở đây! Tội lỗi. Tội lỗi

Nhìn hai đứa trẻ kháu khỉnh trong lòng sư thầy không nén được tiếng thở dài

Với sự giúp đỡ của bà con quanh chùa các sư thầy trong chùa chăm bẵm nuôi dưỡng hai đứa trẻ từng ngày...

2 năm sau

Hai đứa trẻ dắt nhau nín nín lo lo bên cạnh thầy như hai chú chim nhỏ

Tuy nhỏ tuổi nhưng các bài kinh Phật cả hai đã thuộc lòng, còn biết đọc sách viết những chữ đơn giản

Sư thầy rất vui, nhìn hai đứa trẻ ngày một khôn lớn khỏe mạnh, chúng ngoan ngoãn lễ phép

Thiên Nam rất hay cười, hiếu động

Thiên Lâm có vẻ trầm hơn, bé chỉ thích vui đùa với những người thân quen

Một ngày kia...

Có một người đàn ông anh tuấn tới chùa bái Phật, nhận thấy tiềm năng phát triển của hai thiên tài nhỏ ông liền muốn nhận hai bé về nuôi

Trụ trì rất lưu luyến hai cháu bé nhưng do ông muốn hai bé được học tập và phát triển một cách tốt nhất nên đã giao hai bé cho người đàn ông họ Ân

Thiên Nam và Thiên Lâm ôm chặt lấy ông không buông. Chúng đã coi trụ trì là cha là mẹ... người thân cận nhất của mình

Phải dỗ dành rất lâu chúng mới chịu đi theo cha nuôi

Được giáo dục một cách nghiêm khắc, cuộc sống cũng lo đủ hơn hai đứa trẻ ngày nào lớn nhanh như thổi, tài năng và sự thông minh được bộc lộ rõ nét, hai anh em song sinh giành được rất nhiều giải thưởng lớn mang lại niềm tự hào cho lão Ân

Năm chúng 18 tuổi, Lão Ân phát hiện bị ung thư chỉ còn sống được vài tháng

Ông lo lắng cho chúng... những đứa con không cùng huyết thống

Nhưng thật lòng hiếu thảo

Chúng tuy đã lớn nhưng ngoài kia trông gai lắm ông không lỡ để chúng một mình đối mặt

Trong lúc ông sức yếu lực tàn bên giường bệnh hai đứa chúng túc trực ngày đêm... chúng khóc

Ông khóc....

Số hai đứa nhỏ sao mà lận đận đến thế

Ông nắm tay Thiên Nam dặn dò

-Hai anh em nhớ bảo ban nhau nha con... ba chắc không xong rồi

-Ba... đừng!

Thiên Lâm nghẹn ngào

-Con yêu.... sống chết có số... mệnh ba bạc. Ta chỉ lo cho hai đứa

-Con hứa. Chăm sóc Thiên Lâm thật tốt...

Lão họ Ân gật đầu

... ông tin vào bản lĩnh của hai đứa nhỏ này

Sau đám tang của cha nuôi hai anh em song sinh sống dựa vào nhau

Một lần tình cờ phần mềm bảo mật Thiên Nam thiết kế được một tổ chức mua họ rất ài lòng

Bằng trí tuệ hơn người Thiên Nam nhanh chóng lọt vào mắt xanh của họ

Nam nhận lời làm cho họ anh vừa có thể tìm cho Thiên Lâm một nơi tốt để thỏa mãn sự đam mê vừa học hỏi với nhiều bậc thầy công nghệ cao

Trong lúc có những đứa trẻ bị bỏ rơi sống lay lắt trong cuộc đời đầy sóng gió thì lại có những đứa trẻ được sinh ra trong kén vàng

Lớn lên trong lụa là gấm vóc

Nuôi trong mình hoài bão tham vọng

Tranh đấu nhau để trở thành quốc vương của thế giới bóng tối

Tình yêu...

..... sợi dây giàng buộc không nổi thoát

Kẻ khao khát...

Kẻ chà đạp...

Kẻ cố gắng níu giữ

Kẻ rút khoát cửa đứt sợi dây....

Nhưng....định mệnh ... số phận

Họ luôn phải gắn liền với nhau

2. Chap1: Nhà Trong Suốt

Người con trai cặm cùi bên chiếc máy tính thì thoảng lại nhấp một ngụm cafe sữa bên cạnh

Khuôn mặt có ngũ quan anh tuấn

Làm việc miệt mài...

-Không nghỉ à?

Người con trai vừa bước vào phòng cất tiếng hỏi

-Làm xong đã

Người con trai ấy chính là một trong hai đứa trẻ khi xưa

Thiên Nam giờ đã mạnh mẽ, tính tình trầm ổn, ôn nhu . Anh làm việc ngày đêm vì tổ chức một phần tiền được nhận anh gửi cho đứa em mình một phần hỗ trợ cho những cô nhi viện và ngôi chùa trước kia hai anh em ở

Phần còn lại anh để dành cho mình chi tiêu những thứ cần thiết

Người trong tổ chức khâm phục tài năng của anh... thiên tài trong những thiên tài.

Tuy mới gia nhập tổ chức 2 năm nhưng anh đã là một trong 4 người được ông chủ tin tưởng nhất

Về phần gia cảnh. Người trong tổ chức chỉ biết Thiên Nam có một người em song sinh có biệt danh là “Vô Ảnh”

Người bí ẩn này chưa bao giờ xuất hiện nhưng luôn hỗ trợ cho Thiên Nam những lúc khó khăn

Một ngày cho sự khởi đầu của chuỗi rắc rối sau này...

Trên đường tới sở nghiên cứu Thiên Nam bị bắt cóc.... người trong tổ chức chỉ nhận được tin mật duy nhất anh gửi để cầu cứu

” tìm người ở nhà trong suốt cứu tôi”

Triệu Minh nhú mày...

Hắn và Thiên Nam có thể coi như một cặp ăn ý... hắn là người thừa kế của tổ chức. Kẻ mang tham vọng lớn nhất mà Thiên Nam từng gặp, hắn cũng chính là kẻ đã cất nhắc anh vào tổ chức cho anh những đặc ân riêng

-Tới vườn ươm

Triệu Minh ra lệnh

Chỉ có nơi đó....

Sâu trong lòng đất... bên dưới những hạt giống nhân tạo. Một sở nghiên cứu mini với đầy ắp những dụng cụ tối tân tiên tiến bậc nhất

Nơi này đã được Thiên Nam mua chọn và bí mật xây dựng cho đứa em nơi cư ngụ dưới lòng đất

Ấn Thiên Lâm có dự cảm chẳng lành... bình thường vào giờ này Ấn Thiên Nam đã gọi điện rồi hôm nay lại không thấy

Anh gặp chuyện???

Reng... reng....

Chuông báo vang lên

Có kẻ lạ đột nhập!

Khuôn mặt yêu mị khẽ nhăn lại...

Triệu Minh nhìn quanh quẩn vẫn không có thứ gì khả nghi giống như cửa tầng hầm...
Đột nhiên anh dừng lại nhìn chú mục vào khóm hoa 10 giờ...
Bây giờ mới hơn 8h tại sao chúng đã nổ nhất định có vấn đề
Chưa kịp kiểm tra thì một bóng người lao đến tấn công...
Người của anh lả đạn liên tục nhưng người kia không dừng lại vẫn điên cuồng lao tới
(Thiên Lâm xưng tôi)
Tôi thích thú nhìn sản phẩm công nghệ mới nhất của mình ra thử nghiệm
Triệu Minh nhú mày...nhìn bóng người kia...
Không có máu... thứ này không phải con người!
Chẳng lẽ là....
Một con rô bốt sao????
Triệu Minh rút khoát rút khẩu súng bắn thẳng vào tâm my của kẻ tấn công
Đoàng
Tiếng nổ xé tan bầu không khí
Kẻ tấn công ngã xuống với cái đầu bị nổ tan tành
Ôi không! Con ro bốt quét rọn của tôi...
Tôi gào lên thảm thiết
Mất toi 3 tháng của tôi rồi hu hu
Tên chết tiệt...
Tôi nhanh nhẹn đi tới cửa mật
Dám đột nhập nhà tôi!
Dám phá hỏng rô bốt của tôi...!
Được lắm...
Nhưng tại sao hấn đến đây?
Hấn có quan hệ gì với anh Nam???
Triệu Minh một mình bước vào căn phòng màu xanh dương
Ngay lập tức có người không chế anh
Một con robot nữa sao????
Không không!
Mái tóc màu hạt dẻ xoa dài vương trên bộ véc lịch thiệp
Mùi hoa lyly dịu nhẹ
Cơ thể ảm chứ không lạnh
Con dao găm dí sát cổ
Tôi hấn giọng hỏi
-Anh trai tôi đâu?

3. Chap2: Em Gái Thiên Nam

Triệu Minh nhíu mày... cô gái bé nhỏ này không biết anh là ai sao?

Từ trước tới giờ làm gì có ai dám kề dao vào cổ uy hiếp anh cơ chứ...

Coi gái nhỏ nghĩ mình đủ năng lực không chế anh sao?

Quá ngây thơ

* cười... *

Evil nhân cơ hội cô gái lơ là 2 giây ngay lập tức nắm lấy cổ tay cô gái hất mạnh con dao găm vì thế cũng văng một đoạn khá xa, nữ nhân kia mất đà lùi lại hai bước mới giữ được thăng bằng

Thời cơ đến

Triệu Minh tay nắm thành quyền lao người đến tung một cước

Mẹ kiếp...

Gặp đúng cao thủ rồi. Tôi chịu thề

Lộn một vòng tránh đòn...tên này mạnh như vậy tôi đây căn bản không phải đối thủ của hắn

36 kế chuồn là thượng sách

Nghĩ liền làm...

Tôi tung người định đập vỡ cửa kính thoát ra như tên ôn thần kia thật là...

Có cần truy đuổi tới cùng như vậy không?

Hắn túm chặt vạt áo của tôi kéo giật lại tôi theo đà bay người lộn một vòng giảm sát thương cho bản thân

Một toán người chạy vào chia súng về phía tôi

Khỉ thật... lần này tiêu đời rồi. Người không hỏi được tin tức lại còn được họa vào thân

Triệu Minh nâng cằm con nhỏ lên... mái tóc dài màu hạt rẻ vì chảy dài trên lưng con bé...

Tôi hất tay hắn ra khỏi cằm dáo diết nhìn hắn bằng đôi mắt lạnh lùng nhất

Triệu Minh hơi cười... cô gái này... đến cả cái nhìn cũng giống anh trai mình

Vốn tướng em song sinh của Thiên Nam là một tên đực rựa hóa lại là một cô gái xinh đẹp động lòng người như vậy

-Muốn chém muốn giết thì tùy

Tôi nói

Từ khi biết Thiên Nam phục vụ cho một tổ chức ngầm có thế lực mạnh nhất nhì thế giới ngầm tôi đã chuẩn bị tâm lý đứng trước cái chết một ngày bất ngờ nào đó tôi sẽ đôi mắt với tử thần . dính dáng tới mấy tổ chức ấy rất nguy hiểm

Triệu Minh rất thích đôi mắt của cô gái này. Đôi mắt rất long lanh to tròn có cảm giác rất buồn nhưng lại chứa đựng một sức mạnh, sự kiên cường hơn những nữ nhân bình thường

-Tôi không đến giết em. Anh trai em chỉ định tôi tới đây tìm em tới giúp hắn

-Anh tôi?

Tôi nhíu mày... Thiên Nam bị bắt đi rồi sao?

Là kẻ nào to gan lớn mật có bản lĩnh bắt được thằng anh trời đánh vậy nhỉ. Thật là làm cho tôi ngạc nhiên

-Phải. Trước khi bị đưa đi Nam Lèo có để lại một tin nhắn bảo tôi tới đây tìm em... chỉ có em mới có thể tìm được cậu ta!

Tôi nhú mày

-Nam Lèo?????

Có vẻ người này rất thân với Thiên Nam còn đặt biệt danh này lọ

-Em đi cùng tôi chứ? Thiên nam cần chúng ta

-Tại sao tôi phải tin anh?

Tôi hỏi

Hắn bật cười đáp lại .

-Chính em muốn ở lại. Nhiều cơ hội như vậy sao em không chạy trốn

Tôi có sao?

Với ba cái vợ vẫn phòng thân anh ta nghĩ tôi là sát thủ chuyên nghiệp chắc?

Nhưng....

.....xem hắn không có vẻ đang nói dối....

-Được. Dẫn tôi tới chỗ cuối cùng Thiên Nam ở

Tôi nói

Triệu Minh gật đầu

Trực tiếp nắm tay con nhỏ ra xe....

Đoàn xe đi không xa thì một tiếng

BÙM....

Từ phía vườn ươm ngọn lửa bốc cao hiện nên trong đấy mất Triệu Minh

-Nơi đó đã bị các người phát hiện không còn an toàn. Cho nổ vừa tránh nộ hành tung của tôi vừa hủy những thứ công nghệ cao tránh chúng rơi vào tay người khác

Tôi nói

Tên đó gạt gù. Hắn ngạc nhiên đôi chút nhưng lại ngay lập tức khôi phục vẻ bề ngoài nghiêm trang đứng đắn....

Một người như vậy làm sao có thể kết thân với Thiên Nam? Thật khó hiểu nha

4. Chap3:thiên Tài

Tôi lại gần bàn làm việc bừa bộn của Thiên Nam....

Anh trai tôi lúc nào cũng thế không bao giờ ngăn nắp dù chỉ một ngày....

Tôi ngồi xuống chiếc ghế xoay gác 2 chân lên bàn tay gõ nhịp trên thành ghế

Triệu Minh nhìn không lầm... những động tác kia chính là dáng điệu hành vi thường ngày mà Thiên Nam vẫn làm... cô gái này đang mô phỏng lại hoạt động của ông anh trai của mình sao?

Triệu Minh to mò theo dõi tiếp những hoạt động tiếp theo của cô em gái Thiên Nam

Bắt đầu làm việc chăm chỉ... nhìn vào dãy số nhí nhằng trên màn hình...

Kẻ đột nhập vào bằng cửa sổ

Dí súng vào đầu anh....

Hạ chân xuống

Tôi ngồi xuống đất nhìn trong gầm bàn có một chiếc cốc cafe nằm lăn lóc trên thân là hình chim ưng

-Ưng bang bắt Thiên Nam.

Tôi nói

Triệu Minh nhú mày

-Sao em biết?

-Anh trai tôi bừa bộn nhưng không bao giờ vứt đồ lung tung.

-Dựa vào đâu em khẳng định đó không phải là vô tình mà do Thiên Nam cô ý để lại

-Trực giác....

-.....

-Là do chúng tôi cùng làm trong bụng một người đàn bà trong vòng 9 tháng 10 ngày. 18 năm sống không tách rời....

Triệu Minh cần cái gọi là khẳng định chứ không phải mập mờ như vậy. Hắn có nên đặt cược một ván không?

-Tôi sẽ tự mình cứu Thiên Nam. Anh không cần tổn hại một binh một tốt

Tôi nói....

Phải rồi tôi không phải là sát thủ chuyên nghiệp nhưng những con robot tôi tạo ra thì có thể đấy.... hơn hết tôi còn có những người bạn nữa....

Họ là những thiên tài bị truy lã khắp nơi trên thế giới

-Em muốn đi đâu?

Triệu Minh nắm lấy cổ tay con bé kéo giật lại

Tôi nhếch môi cười gạt tay hắn ra...

-Không cần bận tâm.

-Ván bài lần này tôi theo em...

Nghe vậy tôi mỉm cười

.....hắn không tồi

Có lòng giữ tôi lại vậy tôi đây cũng không nên hẹp hòi cho anh ta thấy sức mạnh khoa học chứ nhỉ

-Được. Vậy cùng tôi đi đón Binh Đoàn Thây Ma nào

Triệu Minh nhú mày....binh đoàn thây ma sao?

Một mình hắn lái xe theo sự chỉ dẫn của em gái Thiên Nam tới một xưởng máy nhỏ nằm gần trung tâm thành phố

Không khí lạnh lẽo khiến ai vào đây cũng liên tưởng đến mấy bộ phim kinh dị

Ai mà ngờ trong lòng thành phố phồn hoa đô thị lại có nơi u ám như vậy

Đi xuyên qua chín cánh cửa từ trường trước mặt Triệu Minh là thế giới robot thu nhỏ

-Ha... những đứa con tinh thần của ta....

Tôi hiện giờ cảm thấy rất tốt. Không tồi. Tên Trung này cũng làm việc được phết

-Xu.

Giọng một tên con trai vang lên vọng khắp phòng

-Trung. Đừng có dọa người hiện thân đi nào

-.....

Rút lời đèn bật sáng tạo nên nơi hoàng kim trong đồng đồ nát hoang tàn

Người con trai cao khoảng 1 m 8 mỉm cười bước ra. Anh ta mang một thứ gì đó rất hài hòa... một con người đẹp đẽ , trên khuôn mặt góc cạnh đeo một chiếc kính trông có vẻ tri thức

Nhưng Triệu Minh nhìn ra... trong đôi mắt hấn có một chữ sát!

-Ôi tiểu công chúa của tôi... ngọn gió độc nào thổi nàng tới đây vậy?

Tôi phì cười

Cái tên này vẫn không thay đổi

-Không đùa với anh. Tôi tới lấy đồ

-Từ bao giờ chỗ của nàng cần nhiều robot quét rợn thế? mà ai đây? Bạn trai nàng à? Nàngỡ bỏ ta sao?

Trung phụng phịu ra vẻ đau khổ

-Điên. Anh người ta bị bắt nha....

-Cho anh theo với nha... lâu rồi người ta chưa thư giãn gân cốt nha

Trung không nhẽo

Tôi lắc đầu chào thua. Trung là thiên tài điên loạn chuyên ra sáng chế thuốc nổ, bom có kích thước nhỏ nhưng sát thương lớn

Anh ta đang bị cảnh sát quốc tế truy nã trong một lần tình cờ và rất bất ngờ... vào một ngày mưa phùn cuối đông tôi bước ra ngoài phố.... và tôi gặp Trung đang thoi thóp trong một ngõ nhỏ cạnh mắt ngò nhà ổ chuột

Đương nhiên tôi cứu anh ta... cho anh ta một nơi an toàn giúp anh ta sửa đường vân tay vì bọn cớm đã nhận dạng được vân tay của anh ta... xong nhờ Thiên Nam tạo cho anh ta một thân phận mới...

Trung từ đó ẩn danh sống trong nơi hoàng kim trong lòng đất cùng anh em sống cuộc sống tao nhã đến tận bây giờ

-Tiểu công chúa... Nam đệ ấy cũng là ân nhân của người ta mà....

-Nếu anh muốn. Nhưng trước hết lấy hàng. Sau đó cài hệ thống tự tiêu hủy. Khi chúng làm xong nhiệm vụ hay bị trúng đạn vào tim... chúng sẽ tự phát nổ

-A... thật là tiếc...

-Còn hơn để bọn chúng lợi dụng sản phẩm công nghệ của chúng ta...

-Vẫn là Nàng chu đáo. Anh bạn! Tôi tên Trung 28 tuổi. Cậu tên gì?

-Anh ta là ông chủ của Thiên Nam.

Tôi lên nói... có vẻ hấn không thích trả lời mấy câu hỏi của Trung

-Triệu Minh!

Triệu Minh lên tiếng.

Trung trầm hấn... tự nhiên im lặng

-Sao thế?

Tôi hỏi

Trung cười lắc đầu

-Người ta đi chuẩn bị nha. Nàng cùng Triệu thiếu gia đây đợi một chút

Tôi dám chắc Trung biết người này... hơn thế anh ta còn có chút e dè hần....

Người này....

Rốt cuộc là người như thế nào nhỉ

Triệu Minh nhìn 17 con robot được chọn mang đi không khỏi thán phục...

Những con robot không khác gì con người chỉ khác.... chúng không có tim và nhiệt độ cơ thể

Quả là thiên tài mới có thêm tạo ra những thứ đi trước thời đại như vậy

5. Chap4: Thiên Lâm... Người Đã Chịu Xuất Hiện!

Chap3: Thiên Lâm.. người đã chịu xuất hiện!

Trung mau chóng ngồi vào vị trí lái chiếc xe tải chở 17 con robot phần còn lại sẽ để cho Xu xử lý... anh tin tưởng không một ai có thể phá hủy 18 cửa từ trường con bé tạo ra... hơn hết bên trong còn có cơ quan không dễ dàng vượt qua do Thiên Nam thiết lập

Anh vốn không lo ngại về nơi chú ngụ này...

Nhưng...kể anh lo ngại chính là người thừa kế của Triệu gia...

Xu nhìn bề ngoài tư chất thông minh miệng lưỡi khôn khéo nhưng thật ra con bé khi vướng vào tình cảm sẽ trở thành kẻ ngốc ngây thơ

Anh luôn không muốn cô gái ngây thơ này có dính dáng đến bất kỳ thế lực nào...

-Trung... đi thôi

Tôi vỗ vỗ cửa kính xe tải ra hiệu

Trung gật đầu liền lái xe bám sát theo chiếc BMW của Triệu Minh

Tôi rất hứng thú nhìn cảnh vật bên ngoài. Đã lâu lắm rồi tôi chưa tận mắt chứng kiến những đổi thay này...

Ngay cả ánh mặt trời cũng thay bằng ánh sáng của đèn huỳnh quang

Cuộc sống của tôi đơn điệu một sắc màu ra vào bên cạnh chỉ là những cỗ máy vô chi...

Nhưng!

Tôi hài lòng với thứ màu sắc đơn điệu ấy... bởi vì...

Cuộc sống ngoài kia muôn vàn màu sắc cũng gắn liền với bao nhiêu cạm bẫy

Những con robot vô cảm kia ít nhất không bao giờ biết dối lừa không bao giờ biết đến hai từ phản bội...

Chúng chỉ biết phục tùng không tính toán như những con người nhà kia

-Em tên là gì? Triệu Minh hỏi

Đi chung với nhau cả ngày mà hần vẫn chưa biết tên con bé

-Cứ gọi tôi là Xu. Người anh em của Thiên Nam anh tên gì nên xưng hô thế nào?

-Họ Triệu tên một chữ Minh

Tên này nghe quen quen.... có lẽ khi Thiên Nam đến chơi đã từng nhắc tới cái tên này

-Vậy tôi gọi anh là anh Triệu

Chẳng mấy chốc tất cả đã đến cơ sở chính của Triệu gia

-Anh Triệu tôi cần một phòng lớn để khởi động động những con robot này... hơn hết phải là một phòng an toàn và bí mật

-Được. Em theo tôi

Triệu Minh dẫn nó tới một tầng hầm người của anh cũng nhanh chóng mang những thùng hàng vào dưới sự giám sát của Trung

-Trung.... ở lại giúp tôi một chút. Anh Triệu phiền anh và người của anh ra ngoài chờ chúng tôi 10 phút

-....

Người của Triệu gia có phần lưỡng lự

-Tôi cần đảm bảo những thứ công nghệ cao này không bị ăn cắp

Tôi không muốn những con robot này bị bắt kì ai thâm tóm... nếu có được thứ công nghệ này... sẽ rất nguy hiểm những thế lực đen tối có được chúng...

Cái xã hội này sẽ ngay lập tức được tắm trong máu và ám một bầu trời đen tối mù mịt

Triệu Minh hiểu. Anh ra hiệu cho tất cả ra ngoài

-Xu này

-Chuyện gì?

Nó đang cấm cại hệ thống tự hủy cho mấy con robot liền trả lời mà không thèm ngẩng lên nhìn anh

-Xong chuyện này cùng anh sang Pháp được chứ?

Trung đề nghị. Anh thực sự nghiêm túc nha

-Đùa sao? Tôi không muốn. Anh tôi ở đây. Tôi không thể đi. Ở đâu cũng vậy... vốn dĩ đều sống thầm lặng cả

-Xu... nhưng mà...

-Trước tiên phải cứu anh tôi đã

Trung thở dài...

Tôi đưa cho Trung thiết bị liên lạc

Trung sẽ trực tiếp đưa 17 con robot này đi tới tận nơi cứu thoát Thiên Nam

Còn người chỉ đạo chính ở đây là tôi

Đúng 10 phút sau nó và Trung dẫn 17 con robot ra ngoài

Nhìn chúng chẳng khác nào những con người bình thường

Da thịt của chúng nếu không lạnh lẽo mà có nhiệt độ như người thường chắc chắn chẳng ai có thể phân biệt chúng và con người bình thường

-Đã xong! Giờ Trung sẽ đi cứu người

Tôi nói. Có vẻ như hần khá ngạc nhiên thì phải

-Được.

Tôi gạt đầu ra hiệu cho Trung. Anh ta bắt được tín hiệu liền dẫn binh đoàn không tim gan phổi đi, mục tiêu là Ứng Bang

Triệu Minh chăm chú nhìn con bé...

Chiếc máy tính mini được kết nối định vị , điều khiển robot và liên lạc với Trung

Cô gái này... trong lúc làm việc còn có nét nghiêm túc hơn hẳn ông anh trai cà chớn

Khuôn mặt lạnh lùng khí chất hơn người

Thật đáng để nỗ lực

Ở nơi khác...

Một người khác mỉm cười nhìn sự đột nhập mạng lưới an toàn của ứng bang

Thiên Lâm... cuối cùng người cũng đã xuất hiện

6. Chap5: Tiền Tươi

Tôi khởi động hệ thống quét cảm ứng để tìm ra Thiên Nam. Người của ứng Bang có thể đóng giả, cải trang chao chọi người thật với người giả...

Nhưng họ... không thể làm giả nhịp tim , nhịp thở và ADN của anh trai tôi

Hệ thống cảm ứng này được tôi lấy cảm hứng từ bộ phim hoạt hình kinh điển “Big hero”

Giống như chú rô bốt hiền lành có nhiệm vụ chữa bệnh mang tên “Baymax ”

Robot Unie của tôi cũng có thể quét ADN trên diện rộng, khả năng tấn công phi thường trong hệ thống thần kinh của chúng có một con chip giúp Unie có khả năng như một sát thủ chuyên nghiệp

Tuy không thể chữa bệnh hay nói năng thân thiện như ” Baymax ” nhưng Unie xứng đáng được xem là người hầu cận chăm chỉ và trung thành nhất

Một căn phòng kín có đầy đủ 5 chiếc Camera một chàng trai có khuôn mặt giống Thiên Lâm đến 85% đang bị chói trên ghế

Nhưng... trông khuôn mặt anh không hề có chút gì gọi là sợ hãi hoặc lo lắng

Bởi vì Ân Thiên Nam biết rõ em gái bảo bối sẽ tới cứu mình nên không việc gì phải lo lắng

Em gái anh làm việc rất năng suất

Chỉ cần để lại chút manh mối con bé sẽ rất nhanh chóng tìm ra anh

Còn về mặt Triệu đại nhân anh tin tên này sẽ tìm được em gái anh trong vòng 3 nốt nhạc... kẻ khiến anh cúi đầu nghe lời nếu không có đầu óc tư duy nhạy bén hơn mình anh quyết không nghe

Từ bé đến lớn Thiên Nam anh chỉ thua mỗi em gái chưa chịu cúi đầu trước ai

Nhưng 2 năm trước Triệu Minh đã phá vỡ cái vòng tự cao đó bằng tài chí của mình.

Không câu lệ tiểu tiết lấp tức đưa anh vào tổ chức, coi anh như người nhà anh lại được hân cất nhắc lên vị trí cao hân còn đáp ứng anh rất nhiều nguyện vọng ,người này không mang lòng trung thành ra giúp hân anh đúng không phải con người

Trung theo sự chỉ dẫn của tôi liền dẫn theo 17 con robot đâm thủng hàng phòng ngự của ứng bang trực tiếp tấn công vào bằng cửa chính

Người của Ứng Bang thiệt hại nặng nề

Chúng sợ hãi tháo chạy khi nhìn thấy đoàn ” người” đao thương bất xâm đạn dược bất nhập... những” người ” không cảm xúc nhạy bén , tàn nhẫn

Chủ tử Ứng bang có chút hoang mang

Những kẻ này rốt cuộc là loại người gì

-Lôi hần tới đây mau lên

Ứng Phúc ra lệnh

Phịch...

Tiếng động phát ra sau lưng khiến Ứng Phúc giật mình...quay lại... cảnh tượng khiến ông ta hãi hùng.

Người đàn ông có vẻ trí thức với chiếc kính gọng đen tao nhã trên người vậy toàn máu tươi

Trung nhếch môi cười lạnh

-Trò chơi kết thúc. Ông thua rồi

-Các người rốt cuộc là ai?

Từ bên tai nghe một giọng nữ truyền đến lạnh nhạt danh thếp

“-Kết liễu hần ”

Một luồng khí lạnh chạy dọc xương sống

Trung nắm chặt khẩu súng nhanh như cắt viên đạn thoát ra găm chuẩn xác vào giữa tâm my khiến Ứng Phúc chết ngay tại chỗ

“-Trung. Thời gian không còn nhiều. Cứu người xong liền ra khỏi chỗ đó. Anh có tất cả 3 phút”

Trung không đáp... ngay lập tức phi một cước phá hỏng cửa...

Nhìn thấy người Thiên Nam cười nói...

-đừng có vào... có cơ quan đó

Nghe thấy tiếng anh trai. Tôi an lòng phần nào. Liền điều khiển hai con Unie nhảy vào phá trận địa

Những mũi tên tẩm độc bắn ra tứ phía...

Trung phải khâm phục

Dù bị trói nhưng anh trai Xu tránh đòn rất giỏi hơn nữa còn rất điêu luyện... chắc chắn đã được rèn luyện bài bản

17 con robot được phân phối khắp cơ sở chính của ứng bang

Chúng giống như một quả bom nổ chậm có lực công phá siêu lớn

Thiên Nam được Trung đưa ra ngoài liền tiếc nuối

-Quá lãng phí

-Tôi đưa cậu về

Trung nói....

Cả hai vừa lên xe đi được 50 mét thì cả cơ sở chính của ứng bang phát nổ...

Tất cả chìm trong biển lửa

Đúng là tác phong của em gái anh... gọn gàng không để lại dấu vết

-Anh là ai?

-Một người bạn Xu gọi tôi là Trung

Xu???? Gọi thân mật vậy sao?

-Chiếc BMW dừng lại trong biệt thự Triệu gia

Đang cất dọn máy tính liền nghe thấy tiếng nói quen thuộc

-A. Bảo bối, phí của nha... 17 con Unie đó...

-Hai, im miệng. Là 18 con! Bạn anh đã phá hủy Unie399 của em số tài sản này sẽ tính vào tiền của anh.

Tôi nói

Triệu Minh lắc đầu. Thiên Nam thường ngày nói không quá 10 câu, gặp em gái liền liền thoáng

Cô bé này cũng vậy... ban nãy mặt lạnh như tiền bây giờ lại mang khuôn mặt dễ mến này thật là dễ thương

-Ế... không được. Là Triệu đại làm hỏng đâu phải anh. hơn nữa 17 con Unie kia là do em tự hủy. Anh không trả

-Cũng được, vậy tất cả các mạng lưới an ninh của anh tọng ra em sẽ hủy không chừa một cái

-Lâm... không công bằng

Thiên Nam cau mày

-Xã hội này vốn không công bằng anh trai.

Tôi cười dịu dàng

-Được chuyển!

-Tiền tươi. Trung, chúng ta đi...

Để một nhân tài đi vậy sao? Triệu Minh không cam lòng....

-Khoan đã.

...

....

.....

7. Chap6: Ở Lại Bồi Dưỡng Tình Cảm

Tôi ngừng bước nhìn hấn, Triệu Minh với khuôn mặt lạnh nhạt ra lệnh cho thủ hạ mở một bàn tiệc tiếp đãi coi như lời cảm ơn tới tôi và Trung

Trung lắc đầu . Anh ta không muốn tôi ở lại đây càng không muốn tôi có dính dáng tới mấy tổ chức như Thiên Nam ...

Anh ấy lo, tôi biết

Nhưng ...

...tôi đang muốn xem Thiên Nam dở trò gì

Căn bản... nếu anh muốn thoát khỏi tay ưng Bang chuyện đó vốn không khó...

Còn bày đặt bị bắt nhờ người tìm tôi. Hấn có lý do

-Trung. Anh về trước chuyển hết đồ đi. Tôi sẽ về sau

Tôi nói

-Nhưng....

-Đừng cản trở anh em tôi hàn huyên

Thiên Nam nói

Anh biết con em nhìn ra tâm ý của mình rồi...

-Bây tiệc

Triệu Minh ra lệnh

Cô gái này... anh thích!

Thông minh, nhạy bén, sắc sảo, dịu dàng, gan dạ.... tinh tế cô đều có... hơn nữa tâm can cô đơn giản nghĩ gì làm lấy không toan tính

Người con gái này... vô giá... là cực phẩm mỹ nhân

-Trung đi rồi. Nói đi. Muốn thương lượng với em chuyện gì?

Nó hỏi

Một đường thẳng tuột vắn đề

-Có thể ở lại đây không?

-Tại sao?

Tôi hỏi

Thiên Nam không bao giờ đề nghị, yêu cầu hay bắt buộc tôi gia nhập vào bất kì băng nhóm , tổ chức nào... lần này là tại sao?

-Anh phải đi một chuyến có lẽ rất dài... Lâm ở lại hoàn thành những việc Triệu đại giao phó... cho đến khi anh về!

-Nhưng....

Tôi chưa kịp nói xong thì Thiên Nam đã nhảy vào chặn họng

-Ba từng dạy... làm người không được vong ơn phụ nghĩa. Triệu đại giúp đỡ chúng ta, anh không thể dang dở công viên. Nhưng... anh đã có manh mối quan trọng về đứa trẻ của ba... nên.

-Hiểu.

Tôi gật đầu

Đứa trẻ của ba.... đứa con thất lạc 18 năm... chúng tôi đã nghe ba kể nhiều lần này tìm thấy coi như giúp ba an tâm...

-Em đồng ý? Lâm?

-Ngu. Đương nhiên

Triệu Minh khước môi hơi cong lên

...ở lại à? Vậy tốt... anh có nhiều thời gian bồi đắp tình cảm...

Nhất định biến người con gái này thành hảo bảo bối của mình. nhất định chới chặt không cho cô thoát

-Anh nói nghe nè...

Thiên Nam khoác tay lên vai tôi luyện thuyên đủ thứ

Triệu Mai trên lầu nhìn em họ đang đăm đăm nhìn con gái nhà người ta liền lắc đầu

Liền cùng người yêu cật lực quan sát đối tượng

Chỉ cần nhìn dáng điệu sau lưng mảnh mai yêu kiều và vẻ đẹp ái nữ của Thiên Nam

Cả Triệu Mai và Đông Danh đều hình dung được một phần... họ khẳng định người con gái này không đẹp khuyh nước khuyh thành chớ kể...

Triệu Mai hồi hộp chờ người ta quay mặt lại... không phụ lòng nàng... người ta quay lại thật

Đông Danh cùng Triệu Mai không hẹn mà cùng hóa đá...

Đẹp... trên mức tưởng tượng của họ...

Một khuôn mặt hoàn hảo, dáng người hoàn hảo... khiến người t mê đắm

-Mai, Danh! Hai người tới rồi sao? Xuống đây tôi giới thiệu

Thiên Nam vờ tay

Cả hai người họ nhìn nhau rồi dùng tốc độ nhanh nhất xuống dưới

-A... như ma đuôi! Từ từ... Thiên Nam trêu đùa...

Những người ở cạnh em gái anh thường cần một tinh thần thép... vẻ đẹp của nó có thể giết người nha...

Những cận vệ ở trong sảnh chính sớm đã đứng không vững

-Giới thiệu với mọi người. Em gái song sinh của bổn thiếu gia ta. Thiên Lâm...

Thiên Nam giới thiệu

Ngay xưa tên này cũng có nói mình một người em sinh đôi tên là Thiên Lâm nghe ten nam tính dã man còn tưởng là con trai biến thái như Thiên Nam... hóa ra lại không ...mà lại là con gái còn mang vẻ đẹp yêu nghiệt như vậy

-Gọi tôi là Xu được rồi

Tôi nói

-Nhóc con, anh nói cho em biết đây chính là đôi cầu nam nữ chuyên bắt nạt anh....

-Cái gì?

Đông Danh nghiêng rằng, Triệu Mai mỉm cười sẵn tay áo

-Nha... nhầm không phải. Đôi tiên đồng ngọc nữ, thường xuyên giúp đỡ anh. Triệu Mai tỷ tỷ chị họ của Triệu Đại, Đông Danh ca ca phu quân của Mai tỷ

Thiên Nam vội bào chữa

-Vây còn được

Triệu mai liếc nhẹ xong lấy giấy bút ghi chép vào quyển sổ nhỏ

-Chị thôi ngay đi . Triệu Minh cau mày

-Ấy... kệ chị... chú cứ hấp tấp! Chị biết tổng rồi để chị do thám cho . Ok?

Triệu Mai nháy mắt

Triệu Minh không đáp liền quay người bỏ đi, Triệu Mai ngẫm hiểu ý...

Tôi???

Có rất nhiều hỏi chấm trong đầu... họ đang nói cái gì? Do thám? Hấp tấp? ???

Phi vụ làm ăn gì sao???

Thiên Nam hơi cười

.....Xem ra kẻ lạnh lùng kia nhìn chúng em gái yêu quý của anh rồi...

Nha...một bước lên mây... Triệu đại... sau này gọi ta là anh Vợ... haha
Thiên Nam bật cười thành tiếng
3 người còn lại lập tức quay lại nhìn anh 3 mặt một lời
-Biến Thái....

8. Chap7: Trước Khi Đi, Nên Dặn Dò Một Chút

Từ bây giờ sẽ đổi từ Tôi sang nó....nhá
Sau bữa tối nó ra ngoài gọi điện cho Trung, anh ta ậm ừ rồi thôi...
Nhìn khoảng trời trước mặt lấp lánh đầy sao tự nhiên nó nghĩ đến ba...
Ba nó rất thích ngắm sao
Ngày đó đêm nào ông cũng ngồi bên hiên ngắm sao
-Trời lạnh nên vào trong nghỉ ngơi
Triệu Minh thông thả bước tới
Từ phong thái điệu bộ dáng dấp của hắn đều toát lên vẻ quyền quý của bậc hoàng tộc
Giống như một vị vua cao quý
Nó mỉm cười
-Không sao. Tôi vốn thích lạnh... sao rất đẹp
Nói rồi có người con gái xinh đẹp ngăn ngở ngắm nhìn những vì sao
Triệu Minh hơi cười, cô gái của anh.... thật dễ thương
Ánh trăng vàng vạc cùng những vì sao lung linh khẽ mỉm cười ôm trọn lấy hai con người hoàn mỹ...
Dùng cái thứ ánh sáng bằng bạc của mình yêu kiều tôn nên ánh hào quang của những đứa con trời ban cho thiên phú...
Cái mạnh mẽ tôn lên vẻ nam quyền
Cái mỏng manh như muốn tôn nên vẻ đẹp yêu kiều của nàng thiếu nữ vừa tròn 20 xuân xanh
Họ đứng bên nhau vẽ nên một khung cảnh lãng mạn đẹp tuyệt trần... mềm mại dịu dàng lại mạnh mẽ ngang tàng...
Đẹp đến ghen tỵ
-Ngủ sớm một chút sẽ tốt cho sức khỏe .
Triệu Minh nói cong liềm dời đi
Nó nhíu chặt đôi chân mày thanh tú nhìn theo cái bóng dáng cao lớn đang khuất dần sau khúc cua
Từ trước tới nay ngoài ba nuôi và Thiên Nam, tính cả Trung ra chưa ai nói lời quan nó...
Bây giờ một người xa lạ lại quan tâm nó ư? Không đơn giản như vậy chứ?
Hắn là hắn đang thực hiện âm mưu gì đó có liên quan đến nó
Ân Thiên Lâm liền tăng thêm sự cảnh giác với người này
Thiên Nam nằm dài ra bãi cỏ xanh mướt ngắm những vì sao long lanh

Đứa trẻ đó... là người như thế nào? Anh rất muốn biết con trai của ba nuôi ưu tú của mình... có phải rất giống ông ấy???

-Mai đi? Triệu Minh bước tới, bóng dáng cao lớn che khuôn ánh trăng đang chiếu vào khuôn mặt ngẩn ngơ của Thiên ca

-Mai!

Thiên Nam đáp, giọng có chút gấp gáp, anh liền nói tiếp

-Triệu đại, hãy chăm sóc Lâm Lâm thật tốt. Giúp tôi... trong thời gian tôi không ở đây có thể giúp nó hòa nhập không? Tôi muốn nó trở nên hoạt bát chứ không phải một đứa lằm lỳ suốt ngày chỉ quanh quẩn với máy móc thiết bị công nghiệp

-????

-Lâm Lâm từng bị trầm cảm nặng...

-Đã hiểu...

Triệu Minh gạt đầu... chẳng trách trong mắt cô ấy luôn sinh ra những lá chắn phòng bị đối với mọi người

-Tôi nói cho cậu nghe... nó rất kén ăn, đồ ăn phải vừa miệng không quá mặn hoặc nhạt... nó không thích màu cam... trong phòng nó nên có một chậu xương rồng, nó thích sự kiên cường của xương rồng. À... nó rất thích chó...

-Chó????

Triệu Minh ngạc nhiên

-Ừ... nó bảo chó rất trung thành, chúng không bao giờ phản bội chủ nhân của mình.

-....

Đêm ấy có một người thao thao bất tuyệt có một người âm thầm ghi tạc...

Thiên Nam đương nhiên nhìn ra...

Anh muốn mượn tạm thể lực của Triệu đại làm tường thành vững chắc bảo vệ em gái anh... cho phép con bé xuất hiện chính là thách thức kẻ thù

Kể 20 năm nay vẫn nhắm vào hai anh em nó...

Triệu Mai lặng lẽ quan sát

Người này càng nhìn càng yêu thích càng nhìn càng muốn nhìn thêm

Duyên dáng như tiên giáng trần

Thuần khiết như thiên xứ

Đẹp lộng lẫy như nữ thần

Cao quý như một nữ hoàng

Còn ai có thể đẹp hơn cô ấy...

-Chảy rãi ra rồi... kinh quá

Thiên Nam cúi kính

Này... dù là ai cũng đừng dùng ánh mắt thèm thuồng như thế nhìn em gái anh chứ...

-Ai... ai ... bảo...

-Mai tôi đi, nhờ tỷ chăm nó...

-Được . Ta đảm bảo không để người ta chịu ầm ức

Thiên Nam gật đầu. Trước khi đi anh nên dặn dò một chút... em gái anh còn chưa nếm vị cuộc đời nó vẫn còn là một đứa trẻ

9. Chap8: Đi Mua Sắm

Nó mệt mỏi ngã tẩm lưng gầy gò xuống chiếc giường êm ái sẵn sàng ném hết muộn phiền đi đi để thỏa mãn sự lười biếng của chính mình

Đôi mắt mơ hồ nhắm lại hơi thở đều đều rất nhẹ nhàng ...

Người con trai bước vào rón rén hết mức có thể tránh để cô công chúa nhỏ tỉnh giấc

Cẩn thận đắp lại chăn cho nó... vuốt ve mái tóc mềm mượt

-Lúc nào cũng tỏ ra lạnh nhạt, nhưng cuối cùng lại là người tình cảm nhất, ngủ ngon.... em gái thằng anh này luôn ở bên em

Thiên Nam cười dịu dàng

Anh ngắm đứa em gái bé bỏng thêm một chút rồi đứng dậy nhẹ nhàng bước ra ngoài , công chúa của anh , máu thịt của anh hình như cũng đã lớn rồi

Cửa khép

Người con gái xoay mình ôm lấy chiếc chăn mỏng khẽ thì thầm..." Cảm ơn anh"

Sáng hôm sau

Tiếng lạch cạch trong bếp cùng mùi thơm hấp dẫn khiến trên dưới nhà họ Triệu không cầm lòng nổi

Triệu Minh là người đầu tiên có mặt... thấy dáng vẻ nhỏ nhắn đang bầm bầm thái thái đủ loại tự nhiên thấy ấm áp

Giống như người vợ nhỏ tất bật nấu cơm cho gia đình

-Ôi má Triệu... món gì vậy thơm quá

Triệu Mai mắt nhắm mắt mở đi tới

Ngay sau là đức lang quân của nàng cũng trong tình trạng ấy

-Dậy rồi sao? Chờ một chút nữa có thể ăn rồi

Mọi người nhanh chóng tỉnh táo....khi nghe giọng nó

-Sao muộn lại ở trong bếp? Đầu bếp nhà mình đâu?

Triệu Mai ngạc nhiên

Nó hơi khựng lại! " nhà mình sao???" Nhưng rất nhanh sau đó khôi phục lại tinh thần

Tiếp tục vui vẻ nấu nướng

-Tôi không thích , ông ta nấu, tôi không quen

Nói xong trực tiếp bê những món ăn mang màu sắc và mùi thơm hết sức hấp dẫn bày ra bàn

-Wow... một mình muội làm hết sao??? Giỏi thật đấy

Triệu Mai cảm thán

Mọi người lần lượt ngồi vào vị trí của mình

Triệu Minh ngồi chính giữa, Mai Tỷ và lang quân ngồi một bên còn nó ngồi một bên

Triệu Minh gấp thử một miếng sườn chua ngọt

Bình thường hẳn không thích vì món này quá ngọt bao nhiêu dầu bếp đều không làm hẳn vừa lòng

Nhưng lần này thì khác....

Ngon thấu tim... không ngờ cô gái bé nhỏ này lại nhiều tài như vậy

Triệu Mai gật gù

-Ngon, quá ngon.... chẳng trách tên Thiên Nam kén ăn như vậy. ...ơ, mà tên đó đâu rồi nhỉ? Hảo đại tiệc mà không ăn sao?

-Đã đi

Nó đáp, tác phong của anh trai là như vậy...đến bất ngờ đi bất chợt

-Tên này tệ đi mà không nói đáng ăn đòn

Nó không thảo luận tập chung vào chuyên môn, giống như Thiên Nam hàng ngày kiểm tra hết mạng lưới an ninh xử lý thông tin mật giống như... công việc này nó đã làm cả nghìn lần

-Đừng quá ngạc nhiên 40% hệ thống công nghệ thông tin ở đây là do tôi tạo ra... trợ thủ ngầm của Thiên Nam chính là tôi

Triệu Mai gật gù

Thế nào tên Thiên Nam đó làm không biết mệt, ngày giải quyết một đống việc mà vẫn thảnh thơi chơi bởi...

Hóa ra có đại thiên tài trợ giúp

-Xong việc chúng ta đi mua sắm một chút nhé?

Triệu Mai hứng khởi

-Tôi... không cần đâu...

-Muội không mang nhiều đồ... ta giúp muội đừng ngại, chị em với nhau cả

-Tôi...

-Đi thôi... ta được hảo ca ca của muội giao phó. Nhất định giúp muội tận tình

Nó gật nhẹ

-Vâng, cảm ơn cô

-Còn khách sáo sao? Cứ gọi ta là Mai tỷ

Người con này thật thân thiện

Nó liền gọi 1 tiếng Mai tỷ, làm Triệu Mai vui vẻ hẳn

Hai chị em dẫn nhau đi chọn đồ... lựa nhiều lắm

Bình thường thấy cô bé hay mặc áo blu trắng và áo phông rộng không nhìn ra người này lại có dáng dấp mê hoặc như vậy... thật đúng là tiểu yêu tinh

Nó lần đầu tiên ra ngoài lâu như vậy

Thử nhiều đồ như vậy...

Hóa ra... cuộc sống mới này... cũng không tệ lắm

Trung nhìn nó từ phía xa trên môi không tự chủ cũng vẽ nên một nụ cười dịu dàng

-Em cười thật xinh đẹp

10. Chap9: Người Con Gái Vạn Người Mê

Thứ cảm giác là lạ xâm chiếm tâm trí, đi sâu vào lão bộ ăn mòn các tế bào thường ngày chỉ áp dụng cho công việc của đại thiếu gia nhà họ Triệu ... lần thứ hai trong đời hắn xuất hiện loại cảm giác này...

Triệu Minh sắp điên vì chính mình rồi...

Hắn ngơ ngẩn tự hỏi giờ này con bé làm gì? Đi cùng ai? Có nhớ hắn không?

Triệu Minh ơi là Triệu Minh có phải mày điên rồi không ?tỉnh táo một chút đi xem nào....

Hắn tự nhiên bực tức đập mạnh trống tài liệu xuống bàn chữ thề một câu

-Khốn khiếp

Hắn không muốn nghĩ đến, không muốn nhớ đến...

Cứ tưởng rằng sẽ không còn tha thiết. Đàn bà chỉ là công cụ giải quyết nhu cầu sinh lý

Nhưng giờ... hắn lại khao khát có tình yêu hơn bao giờ hết. Hắn muốn đứa con gái nhỏ bé đó là của hắn... một mình hắn

Nhìn biểu hiện của hắn Đông Danh tặc lưỡi

Con người này đến chết cũng không đổi tính đổi nết...

Một khi đã muốn có... nhất định sẽ phải có cho bằng được

.....Nếu không phải trong quá khứ cô gái đó để lại trong hắn vết thương sâu hoắm thì giờ đây...hắn có lẽ đã đổi khác

Cốc cốc....

Bên ngoài truyền tới âm thanh cắt đứt dòng suy nghĩ của hai người

Nam thư ký bước vào

-Giám đốc, phó giám đốc!

-Có chuyện gì?

Triệu Minh hỏi

Giọng hắn sắc lạnh uy nghiêm khiến kẻ đối diện 7 phần kinh hãi 3 phần nể phục

-Giám đốc, tiểu thư Anna mời ngài đến dự tiệc sinh nhật của cô ấy

-Bao giờ?

Khóe môi hắn tự đắc dương lên nụ cười ma mị

-Thưa.. tối mai

-Được!

Cả Đông Danh và nam thư ký đều rất ngạc nhiên

Tại sao muốn đi???

Không phải hắn còn vương vấn với ả phù thủy đó chứ???

Vẫn chưa chết tâm sao???

-Hôm nay về sớm một chút!

Hắn khoan thai đứng dậy, nói với Đông Danh

Rồi tự mình lái xe về...

Hắn biết

Anna còn muốn dây dưa với hắn...

Cô ta dám coi hắn như trò đùa vậy anh liền đùa với cô ta

Mai Tỷ mua cho nó rất nhiều đồ... 20 năm nay nó chỉ thấy nhiều máy móc chứ chưa hề thấy nhiều quần áo như vậy... thật quá xa xỉ

Ngồi giữa những món đồ đắt tiền sắc mặt nó lại mang thứ âm hưởng tẻ nhạt

Đột nhiên có thứ mềm mềm âm âm chạm vào chân nó...

Theo phản xạ nó rụt chân lại...

Chú cún con đang dựa vào chân nó mất đà ngã lăn ra đất, bắt mẫn kêu một tiếng

Nhìn chú chó con dễ thương lăn qua lăn lại trên đất nó bất giác mỉm cười

Thật là dễ thương nha

Nó xuống giường ngồi hẳn xuống sàn vuốt ve bộ lông trắng tinh vừa mềm vừa mượt của con chó nhỏ...

-Người từ đâu đến??? Đến làm bạn với ta sao???

Cục bông gòn dụi dụi đầu nhỏ vào người nó ra chiều nũng nịu

-Ta gọi người là Quái Quái nhé...

Ngoài cửa... tên nào đó khẽ cười... “đúng là rất thích chó”

Triệu Minh lịch sự gõ cửa

-Vào đi!

Nó mãi chơi với Quái Quái nên chẳng để ý, nghe có tiếng gõ cửa liền trả lời qua loa

-Thích đến vậy sao???

Triệu Minh nhú mày...

Lúc này kẻ dưới sàn mới ngừng động tác vuốt ve ngẩng lên nhìn hắn...

1 giây ấy trái tim hắn giao động kịch liệt

Đôi mắt ấy đẹp vô cùng...

-Tìm tôi?

-Tặng nó cho em. Thích?

Nó gật gật

-Cảm ơn

-Nhiệm vụ đầu tiên ! Cùng tôi đi dự tiệc ngày mai

-Không thích

Nó đáp, nhìn cục bông trong lòng cưng chiều vô cùng

Tiểu Quái Quái chớp chớp lấy lòng... đôi mắt long lanh như muốn nói

” cô chủ người thật tốt ”

-Em nên nhớ mình ở đây làm gì!

Triệu Minh nói... xong liền bỏ ra ngoài

Cô gái bảo bối của anh... thật là cứng đầu nha. Nhưng mà anh thích...

Nó nhìn bóng lưng anh xa dần... liền gọi lại

-Được. Tôi đi

-Ừ

Triệu Minh đáp mà không quay đầu lại... hắn cứ thế đi...

Che dấu nụ cười thỏa mãn...

Hôm sau... như mọi ngày nó vẫn âm thầm kiểm tra tất cả các mạng lưới an ninh

Xây dựng hàng rào bảo vệ thông tin mật cùng Mai tỷ nói chuyện một chút rồi về phòng ôm tiểu Quái...

Công việc nhàn hạ nha....

Một mình nó làm công việc của 10 chuyên viên cao cấp về công nghệ thông tin

Nó chuẩn bị cướp mất chén cơm của họ rồi

Triệu Minh tâm tình vui vẻ trở về biệt thự

-Xu đâu???

-Trên phòng. Bộ phận kỹ thuật đang gào thét vì con bé làm hết việc của họ trong một tuần rồi

Triệu Mai nói

-Để cô ấy làm nhiều như vậy??? Chị quản lý kiểu gì?

Bắt cô gái của anh việc bán mạng sao?

-Này.... là con bé tự làm nha.

Triệu Minh không muốn đôi co nhiều liền trực tiếp lên lầu xem thử

Thấy nó đứng bên ban công hóng gió liền cười

-Đã về?

-Tôi đưa em đi chuẩn bị một chút

Nó gật đầu

Trên người mặc áo sơ mi và quần jeans... tuy vậy nó vẫn toát nên vẻ cao quý cuốn hút

Chiếc mũ lưới trai kéo sâu xuống che đi gần hết khuôn mặt mê hoặc

Anna ngồi trước gương tự đắc nhìn khuôn mặt mình...

Cô chính là chủ nhân lộng lẫy nhất đêm nay...

Hắn là vậy....

.... nếu Triệu Minh không đưa đến người con gái vạn người mê đắm tới náo loạn

11. Chap10: Bữa Tiệc Náo Nhiệt 1

Xe dừng trước một studio lớn trang hoàng lộng lẫy bậc nhất

Nó đã từng nhìn thấy nơi này trong máy tính ... ngoài đời thật sự sống động hơn nhiều

-Vào thôi, em sao vậy?

Triệu Minh nhú mày khi cô gái nhỏ kia cứ ngồi mãi trong xe

-À...xin lỗi.... tôi vào ngay

Troli dựa lưng vào cửa đáng vẻ nóng vội vô cùng...” anh” rất bận nha... chỉ vì Triệu thiếu mà đặt vé máy bay từ Anh quốc trở về

-Troli...

-Đến rồi sao??? Người đâu nhanh nhanh, tôi còn nhiều việc lắm

Troli noi nhoi nói

Nó nhìn thẳng đàn ông 30%nam tính 70% nữ tính nhú mày

-Trang điểm cho cô ấy

Triệu Minh kéo nó lên trước mặt , Troli nhú mày

-Ai đây Minh ca?

-Em gái song sinh của Thiên Nam

-Ồ... thật sao??? Oa.. thân hình không tệ... ba vòng chuẩn...

-...????

-... Da còn trắng mịn như vậy... cực phẩm mỹ nhân... thật xinh đẹp... thật sinh đẹp...

Nó khó chịu khi bị Troli soi như một vật thí nghiệm

-Không phải rất bận sao? Làm nhanh một chút

Nó lên tiếng

-A... sorry... sorry baby... đừng bỏ mũ ra nhé

Troli thấy nó không phản ứng liền mũ lưỡi trai xuống

Khuôn mặt búp bê khiến anh ta đỡ dần

-Trời ơi... Minh ca... anh còn muốn tôi làm gì khi cô ấy đã quá hoàn hảo???

-...

-Công chúa của tôi... một chút son môi... trang điểm nhẹ nhàng... bộ trang phục dạ hội độc nhất của tôi xin tặng cho cưng... chỉ có cưng mới xứng đáng khoác nó lên người

Troli sung sướng nói...

Anh theo đuổi sự hoabf hảo... gặp cả ngàn người đẹp nhưng... cô gái này là đẹp nhất... đẹp một cách mộc mạc...mê hồn...

Triệu Minh ngồi xem tạp chí chờ nó...

Thời khắc tắm rèm được kéo ra... tim anh nhảy múa không ngừng

Chiếc váy dạ hội màu đỏ cúp ngực để lộ đôi vai trần trắng nõn tới nhức mắt

Tà váy dài có những đường xẻ táo bạo vừa tao nhã vừa quyến rũ để lộ ra đôi chân dài nuột nà, đôi dầy cao gót cùng màu làm tăng thêm vẻ đẹp của đôi chân ấy...

Mái tóc nâu hạt rẻ buông xõa nổi bật trên nền da trắng mịn...

Xinh đẹp vô cùng

-Hoàn hảo.... bộ này thiết kế dành riêng cho cưng vậy

-...

-Minh, cậu thấy sao?

Hắn mơ hồ nhìn nó đôi môi mỏng khê mấp máy

-Rất đẹp

-Cám ơn

-Chúng ta đi

Triệu Minh nắm bàn tay nhỏ bé của nó từ từ dẫn ra xe

Troli ngậy ngất nhìn hai con người hoàn mỹ... họ sinh ra để tôn lên vẻ đẹp của nhau...

Cơn gió nhỏ vuốt ve mái tóc mềm...cuốn theo tà váy khiến người con gái ấy đẹp một cách thần bí...

Bữa tiệc diễn ra sôi nổi với nhiều thật nhiều những quý ông quý bà... các cậu ấm cô chiêu lịch thiệp sang trọng...

Bữa tiệc sinh nhật của nàng kiều nữ xinh đẹp nhất giới thượng lưu lung linh trong ánh đèn pha lê quý phái

Trong bộ cánh rực rỡ của hoa hồng đỏ... Anna nổi bật nhất quyến rũ nhất....

Cô hơi buồn vì người tình cũ không tới. Anh ta là miếng mồi ngon... là núi kim cương đá quý... ngày trước không phải vì anh ta phát hiện cô không chung thủy thì có lẽ bây giờ cô đã là phu nhân Triệu Gia lấy lòng

Nhưng...

Không sao, Anna cô biết hẳn còn yêu thích cô... cô vẫn còn cơ hội

-Rất cảm ơn mọi người đã đến dự sinh nhật 23 cùng với Anna, Anna rất vui... không ngờ rằng...

Rầm...

Cánh cửa nổi vào sảnh đập rầm một cái hai hàng người mặc tây trang màu sẫm chia đều xếp hàng ngay ngắn nghiêm túc

Mọi người đổ dồn ánh mắt về phía cửa...

Anna nhếch môi

” Cuối cùng cũng tới ”

Từ phía cửa hai con người ấy bước vào tạo nên một nàn sóng ngỡ ngàng

Các quý ông được phen mãn nhãn... căng hết cả tròng mắt nhìn người đẹp

Các quý bà thềm thuồng nhìn dung mạo bá khí của bậc anh tài

Cả hai phe đều ghen tỵ với sự hoàn hảo này...

Họ... một người mạnh mẽ

Một người ôn nhu

Triệu Minh nhếch môi lạnh nhạt không thềm để ý xung quanh liền trực tiếp vòng tay ôm eo nhỏ của nó đi về phía trước

Nó giật mình...

Loại tiếp xúc gần gũi như vậy thật không quen

-Thư giãn, em đừng gồng cứng người lên

Triệu Minh thì thầm

Nó gật đầu

Hắn muốn dùng nó để công kích cô gái kia...

Anna toàn thân đông cứng

Hắn.... tại sao... từ bao giờ lại có một con đàn bà bên cạnh???

-Xin lỗi mọi người chúng tôi tới muộn

-Triệu thiếu, anh đã tới... khách quý mời ngồi

Anna đơn đả. Đôi mắt sắc ben nhìn nó...

Đáng hận , cô ta sao lại xinh đẹp như vậy

-Ồ cảm ơn

Triệu Minh lịch sự kéo ghế cho nó rồi ngồi xuống bên cạnh

-Xin hỏi đây là tiểu thư nhà ai vậy? Thật là có một vẻ đẹp đáng ghen tị

Anna cười tươi

Cùng một tông màu đỏ...

Nhưng Anna trang điểm rất đậm, cổ áo khoét sâu tôn vòng 1 đầy đặn nét quyến rũ của một quý cô kiểu cách sành điệu

Ngược lại Ân Thiên Lâm trang điểm nhẹ nhàng ngũ quan ôn hòa đáng người thướt tha bộ trang phục nửa cổ điển nửa hiện đại tôn nên nét đẹp tao nhã quý phái của nhà quý tộc quyền lực

Nó mỉm cười

Nụ cười đẹp đến mức khiến tất cả ngưng đọng...

-Tôi là một người bình thường, là 1đứa trẻ mồ côi...

-Vậy cô đang làm tình nhân cho Triệu thiếu sao?

Anna mĩa mai

Triệu Minh cau mày

Mọi người đổ dồn ánh mắt về phía nó...

Không một gợn sóng nổi... nó mỉm cười

-Có phải quý tiểu thư đây làm tình nhân của người khác quen nên ai cô cũng nghĩ họ giống mình???

-Sao cơ...? Anna trợn mắt

-Quan hệ của chúng tôi ra sao tiểu thư cũng muốn biết sao???

Nó hỏi

-A... chỉ là hiếu kỳ

Anna vội lấp liếm

-Tò mò quá không tốt

Nó nhắc nhở

1 giây nhìn vào đôi mắt nó Anna sợ đến run rẩy

Đôi mắt ấy thâm sâu khó đoán, vui buồn tức giận cũng không biểu hiện...lúc nào cũng sáng lấp lánh như sao đêm

-Tôi không thích người của tôi bị nhìn chằm chằm như vậy dù cô có là phụ nữ

Triệu Minh bày tỏ quan điểm rất rõ, hắn không thích ai nhìn người con gái của hắn dù là phụ nữ... đàn ông càng không được

Anna túm chặt gấu váy...

Hắn dám đưa con đàn bà ty tiện này tới làm bề mặt cô , cô sẽ không tha cho chúng

12. Chap11: Bữa Tiệc Náo Nhiệt 2

Nó nhìn rất rõ sự tức giận trong mắt Anna, cũng nhìn rất rõ lòng dạ cô ta...

Người phụ nữ này thật không đơn giản

-Chú ý cô ta, người này không đơn giản

Triệu Minh thì thầm , nó gật đầu. Đôi mắt lấp lánh ẩn hiện nụ cười

Cô gái của anh... nữ thần của anh . Em đang nghĩ gì?

-Tôi nên xưng hô với cô thế nào đây ?

Nó nhẹ cười đáp lại sự kiêu ngạo của Anna

-Vô Ảnh.

Không khí trong bữa tiệc trở lên yên ắng lạ thường

Hồng những ai có thể lực đều đã nghe đến “Vô Ảnh” ... giống như một thứ gì đó ma quái bí ẩn có thể nuốt chửng mọi thứ

Vô Ảnh chính là sự ám ảnh của các thế lực

Chỉ cần Vô Ảnh muốn. Tất cả đều nằm trong tay...

Chưa ai từng thấy bóng của Vô Ảnh chứ chẳng nói gì đến dung nhan

Không ngờ Vô Ảnh lại là một cô gái mang một vẻ đẹp động lòng người đến vậy, càng không thể ngờ... Triệu Minh lại có được mỹ nhân đại tài như vậy

Lần này cố tình xuất hiện trước nhiều người, Vô Ảnh muốn gieo sóng gió gì đây???

Nhìn nó người ta thật không nghĩ mỹ nhân này lại là Vô Ảnh “Huyền thoại ” của bóng tối kẻ lập ra ranh giới của những kẻ cầm đầu

-Vô Ảnh thật chưa nghe bao giờ!

Anna ngạo mạn nói

-...

-Đúng là khẩu vị của Triệu thiếu đa dạng , đến kẻ tầm thường cũng quan hệ

Anna nhếch môi

Ha ha ha...

Nó bật cười thành tiếng

-Ếch ngồi đáy giếng.

-Cô nói ai??? Kẻ bần tiện như cô có thể sánh với tôi sao???

-Ngu xuẩn

-Cô...

-Độ về thân phận. Đến Vô Ảnh còn không biết thì cô đúng là rác thải của cái thế giới thượng lưu này... độ về quyền lực , chỉ cần 1 ngón tay của tôi đủ đè bẹp cả gia tộc của cô... tiền??? Cô không đủ tư cách để so sánh với tôi

-Cái gì chứ.... cô....

-Muốn thử không? Anna tiểu thư???

Nó thách thức

-Bảo bối, có đáng không? Đừng vì một kẻ không đáng mà hao tổn tâm sức

Triệu Minh nhã nhặn nói. Hẳn chính là dùng những lời này phá hủy bộ mặt giả tạo của người ta... khiến họ chưa xuất trận đã học máu miệng ra chết vì tức giận

-Anh...anh ...anh

-Nóng sẽ chảy mồ hôi ... maccara chảy xuống thì tệ lắm...

-Cô im miệng

Anna tức giận cầm ly rượu hất về phía nó...nó rất nhanh đẩy Triệu Minh ra 1 bên tránh ly rượu đổ...

Chưa dừng lại Anna dùng thức ăn, chai rượu, bát ,đĩa hòng những thứ ném được liền ném về phía nó...

Thân thủ nó không tệ nên dễ dàng tránh được

Triệu Minh thích thú nhìn cô gái bé nhỏ đang biểu diễn ...

-Đến lượt tôi rồi ... tiểu thư sinh nhật vui vẻ

Nó nở một nụ cười tươi tắn pha một chút quỷ quái yêu nghiệt...

Anna chưa kịp tiêu hóa hết tất cả liền thấy trời đất quay cuồng

Một thứ sền sệt vị man mát , dính dính phủ khắp người

Bánh kem????

Chiếc bánh kem 5 tầng nát nhót nhát trên người cô ả...

AAAAAAAAA...

Anna hét lên kinh hoàng...mọi người đều bưng miệng cười...

Hắn cô tiểu thư này sẽ nhớ bữa tiệc sinh nhật này suốt đời

-Quà của tôi đây

Nó rút ra một hộp nhỏ đặt lên bàn ... từ trong hộp hàng trăm nghìn những con kiến nhỏ bò ra...

Rất nhanh chúng bò tới chỗ Anna...

Loại kiến này rất thích đồ ngọt... khả năng sinh sản nhanh... quăng đời ngắn .

Anna bị hàng ngàn con kiến bám theo hét lên chạy loạn xạ...

Triệu Minh ôm eo nhỏ của nó khẽ thì thầm

-Đến giờ về rồi

-...

Nó khoác tay hắn bước ra ngoài... mọi người rất nhanh chóng biết ý tránh đường cho họ...

Hai người họ... đều không phải là người có thể đắc tội

13. Chap12: Người Bảo Vệ

Bữa tiệc kết thúc trong sự náo loạn của các vị khách

Sự xuất hiện cùng lúc của " Vô Ảnh" và Triệu thiếu gia tạo ra cơn sốt nóng bỏng của những người có tiền và quyền....

Khi hai con người được gọi là cơn ác mộng này hợp lại sẽ kiến tạo nên một trật tự mới cho thế giới ngầm

Về đến biệt thự nó liền chào Vũ một câu rồi lên phòng. Khuôn mặt xinh đẹp thoáng chút ưu tư phiền muộn Triệu đại muốn mở lời hỏi nhưng lại thôi... nhìn bóng nó khuất dần sau khúc cua hắt khó chịu vô cùng

Trong phòng...

Nó ngâm mình trong bồn nước lạnh...đôi mắt sáng long lanh nhắm nghiền , nước lạnh giúp các tế bào hoạt động chậm lại khiến nó có cảm giác thư thái hơn

Lần này xuất hiện có lẽ sẽ gây ra cơn chấn động lấy đi sự chú ý của nhiều kẻ thù đã và đang nhắm vào nó...

Nó cần tăng cường cảnh giác hơn

Nó quấn khăn tắm bước ra... một luồng gió nhẹ thoảng qua khiến nó rùng mình

Vị hoa hồng man mác

Nó khẽ nhếch môi

-Rose. Đã đến?

-Không hổ danh là Vô Ảnh, có thể phát hiện ra nhanh như vậy

-Được rồi, đừng tăng tốc nữa tôi nữa, có chuyện gì mà phải tìm tôi vậy?

Nó lấy áo choàng khoác lên người rồi ngồi xuống sofa đối diện Rose, cô nàng được mệnh danh là sát thủ bất bại

Mái tóc tím ngắn kiểu tom boy vờn nhẹ gò má

-Trung ca ca nói phải bảo vệ cô, tôi đến xin một chân vệ sĩ

Rose cười nhẹ

-Cũng được, nhưng đừng xuất hiện khi chưa có ám hiệu của tôi

Rose ngạc nhiên, cô đã gặp nhiều loại người nhưng Vô Ảnh là loại không tài nào hiểu nổi

-Tôi tưởng cô phản đối chứ tiểu công chúa?

Nó cười tươi, Trung đã có lòng nó cũng nên có dạ đáp lại chứ nhỉ

-Chị em tốt, có cô bên cạnh không phải rất an toàn sao? Tôi không cần động não nghĩ cách bảo vệ mình

Nó giải thích

-Tiểu công chúa rút cuộc trong cái đầu này của cô nghĩ cái gì?

Rose chọt vào đầu nó, khẽ cười

-Nếu suy nghĩ của tôi dễ đoán thì mọi người có coi tôi là tiểu công chúa không?

Rose bật cười

-Có người tới

Đúng là đôi tai nhạy bén của sát thủ đệ nhất . Rất tinh tường

-Tạm biệt công chúa

Rose trong vòng 3 giây liền biến mất trong màn đêm hòa thân mình vào khoảng không đen đặc

Mai tỷ đẩy cửa bước vào

-Tỷ vào được không?

Nó đứng dậy

-Chẳng phải đã vào rồi sao?

-Hi hi... hôm nay vất vả không?

-....

-Anna không làm khó muội chứ??

-Có thể sao?

-Con người cô ta rất nham hiểm... ta chả ưa cô ta nhưng vì ngày xưa Vũ nó thích nên...

-Hóa ra là người yêu cũ. Chẳng trách

Nó tắc lưỡi

Cái con người đó cũng đã thật lòng yêu rồi sao??? Thật đáng ngạc nhiên

-Nhưng giờ nó không còn tâm tư với cô ta nữa rồi ta chắc chắn muộn cứ yên tâm

Yên tâm??? Cô có liên quan gì sao????

Nó nhú mày

-Nghỉ sớm một chút... mai có vẻ mệt đấy

Triệu Mai nói bóng gió rồi lượn nhanh ra khỏi phòng nó

Cánh cửa phòng đóng lại khuôn mặt nó liền thay đổi

Người đang làm gì vậy? Ta đã tới... kết thúc tất cả

Chúng ta... một trong hai phải có một người chết

Sâu trong màn đêm kẻ ẩn danh sắp tái sinh

Nhuộm ánh trắng vàng bằng máu của kẻ thù...

Đôi mắt saphia lóe lên sự chết chóc

14. Lịch Up Chap

Xin lỗi mọi người vì thời gian up chap thất thường của Hannie

Học hành căng nên mk có rất ít thời gian nên mọi người thông cảm

Truyện này sẽ up tuần 2 chap vào T2 và T5 nhé

Ủng hộ truyện của mk nhé... đọc là phải vote hay cmt nhé

Thân gửi độc giả

LeeHannie

15. Chap13: Phu Nhân Triệu Gia

Bà hoàng của Triệu gia đang du ngoạn tận trời Âu sau khi nhận được cuộc gọi huyền thoại của đứa cháu gái liền vứt hết mọi việc bay chuyển sớm nhất về nhà....

Bà muốn xem

.... đứa trẻ như thế nào có thể làm con trai lãnh huyết của mình rung động

“Vô Ảnh” bà đã nghe nhiều người ca tụng về trí thông minh , thủ đoạn và độ nhẫn tâm...

Tuy những bức ảnh của cánh nhà báo chụp sắc nhưng với bà chưa đủ...bà muốn tận mắt chứng kiến . Để con trai của mình chung một chỗ với người nguy hiểm như vậy bà thật không an lòng

Nếu cô gái đó toàn tâm toàn ý với Minh thì Triệu gia quả thực như hổ thêm cánh

Nhưng nếu có ý khác nhất định bà phải diệt từ trong trứng nước

Máy bay vừa đáp Triệu phu nhân liền bắt xe về biệt thự ngay

Trong lúc đó...

Mọi người đang quây quần bên bàn ăn , ăn uống vui vẻ thì

RẦM...

-Con trai...

Tất cả mọi người dừng động tác nhìn bà duy chỉ có một người vẫn bình tĩnh ăn nốt bữa sáng một cách từ tốn

Triệu phu nhân nhắc nhìn dáng điệu cách ăn uống cũng biết người con này được dạy dỗ rất quy củ, ngay cả cách cầm đũa cũng khiến người ta có cảm giác rất tao nhã

Mái tóc xõa khiến bà khó nhìn rõ dung nhan cô gái nhỏ đang ngồi đối diện với con trai mình

-Mẹ? Sao về không báo cho con?

Triệu đại hồi

-Cho con bắt ngờ

Triệu phu nhân cười

-Cô à! Thật là nhanh

Mai tỷ khẽ cười đánh mắt sang phía nó

-Cũng thường thôi.

-Phu nhân vừa về chắc chưa ăn gì để tôi chuẩn bị

Nó đứng dậy nhìn bà cười...

Triệu phu nhân một giây cứng đờ...Quả là xinh đẹp hơn người, đẹp hơn trong ảnh...

-Mẹ ngồi đi

Triệu Minh lắc đầu.

-Mẹ cô ấy là Ân Thiên Lâm em gái song sinh của Thiên Nam hiện cô ấy đang phụ trách những mảng Thiên Nam làm

-Ồ cô Ân, là khách không nên xuống bếp...

-Không sao phu nhân cứ gọi tôi là Xu, tôi ở đây rất nhàn nhã

-Cô à, muội ấy nấu ăn rất ngon, hơn hẳn đầu bếp nhà ta luôn

Triệu Mai nhanh nhẩu nói

Nhàn nhã???? Mạng lưới an ninh của Triệu gia phức tạp, Thiên Nam còn cần người giúp cô gái này có phải tự tin quá???

Nhìn biểu tình trên khuôn mặt Triệu phu nhân nó nói

-Phu nhân người không cần nghi ngờ năng lực của tôi. Nếu người không tin có thể thử cho hacker nào giỏi nhất mà người có tới đây thử uy lực mới của Áo Ảnh Thép của tôi

Triệu phu nhân nhìn người con gái mảnh khảnh đang bày biện trước mặt mình một bữa sáng nhẹ

Con người này thâm sâu đoán ra được bà ghê gớm quả là đáng sợ

-...Ta sẽ thử

Triệu phu nhân đáp

-Cám ơn, hay cho tôi biết ý kiến sau khi họ thất bại

-....

-Phu nhân dùng bữa ngon miệng, tôi xin phép

Nó nói xong liền quay lưng bỏ lên phòng

-Đứa trẻ này thật kiêu ngạo

“Công chúa đương nhiên phải kiêu ngạo” Rose thoáng cười nhanh chóng biến mất khỏi nơi ẩn lấp

Chiều hôm đó

Hơn 30 hacker hàng đầu cùng một lúc xâm nhập vào hệ thống an ninh Áo Ảnh Thép mà nó tạo ra...

Đôi môi xinh đẹp khẽ cười...

Nhàn nhã nhìn hệ thống chủ nuốt chửng tất cả thông tin của 30 hacker mỗi lần đi qua còn cố tình để lại lời nhắn lỗi kỹ thuật cho mỗi người

Trong thế giới tin tặc bị kẻ địch nhìn ra chiến lược còn phát hiện ra cửa sai là một nỗi nhục lớn...

Sau 1 tiếng hơn thua 30 người cảm hờn nhìn màn hình máy tính đen xì duy nhất hiện nên dòng chữ màu đỏ...

“Vô Ảnh”

Triệu phu nhân lo ngại...

Đêm ấy bà tìm gặp người con gái ấy

Giống như một thiên thần xinh đẹp... giản dị mộc mạc nhưng vô cùng cuốn hút

-Phu nhân

-Cô biết tại sao tôi gọi cô tới?

Nó gật đầu

-Người yên tâm, Triệu gia có ơn với anh em tôi trong thời gian Thiên Nam không có ở đây tôi sẽ cố gắng hết sức giúp Triệu gia. Khi anh tôi trở lại tôi sẽ biến mất không chút dấu vết

-Không thể ở lại?

-... Rất tiếc tôi nghĩ là không

-Triệu gia luôn chào đón cô

Nó mỉm cười... bầu trời sao giăng đầy... nơi ấy... đôi mắt Sapia nhìn chú mục vào thân ảnh người con gái

16. Chap14: Ken

Nó biến mất trong màn đêm u tịch.

Đuôi mắt triệu phu nhân nhàn lại

-Có khí phách. Chỉ có đứa trẻ này xứng đáng với vị trí thiếu phu nhân của Triệu gia

Bước chân nó không nhanh không chậm, rất nhàn nhã

Những sát thủ ẩn dật quan sát rất kỹ từng động tác của nó để có thể ra tay dễ dàng

Nó cười khuấy...

Nó là kẻ nhạy cảm nên cảm nhận được sự nguy hiểm là điều đương nhiên

Nó thông dong không phải lơ là cảnh giác . Trong xã hội ngầm lơ là cảnh giác chính là tự giết chính mình

Đôi mắt kẻ ẩn danh khẽ ánh nên sự thích thú kỳ lạ

Lưỡi dao găm ánh nên thứ ánh sáng sắc nhọn chết chóc

Nhìn xuống con đường vắng nơi "công chúa" đang bị vây hãm bởi hơn chục sát thủ tinh nhuệ

Đôi môi mỏng khẽ mỉm cười

"Công chúa" quả thật càng lớn càng trở nên xinh đẹp động lòng người nếu không phải đối thủ đứng hai bên chiến tuyến chắc chắn không nằm ngoài số đàn ông gục ngã trước mũi dày của "công chúa"

Rose ở một góc tối vừa quan sát Công Chúa vừa theo dõi người con trai đeo mặt nạ đứng trên tầng hai của căn hộ trung cư bên trái

Hắn chắc chắn không phải một tay vừa...

Nhìn cung cách ngênh ngang của hắn Rose thấy được cốt cách của một kẻ giết người. Một đại ma đầu của địa ngục

Nó một mình chống lại hơn chục tên sát thủ

Trên con đường vắng vang nên những tiếng crack gãy xương đều đều...

Trong đôi mắt long lanh như sao trời nhuộm một màu đỏ máu

Một tên xạ thủ rút súng nhắm về hướng nó bắn ra loạt đạn

Kẻ Ẩn Danh nhú mày... muốn giết công chúa????

Hắn thật không cho phép

Công chúa chỉ có thể chết trong vòng tay của hắn , không ai có thể cướp đi sự thật đó

Hắn lạnh lùng đưa khẩu súng ngắn về hướng 12 giờ

Đôi môi mỏng hơi nhếch lên...

-Công chúa là của ta

Pằng...

Tiếng súng vang lên khô khốc...

đường đạn bay xé gió chúng chuẩn mục tiêu

Trên tâm my tên sát thủ thủng một lỗ nhỏ

Nó giật mình nhìn lên...

Đôi mắt sapia mê hồn...

Hắn- con trai kẻ thù...

Tại sao hắn giúp nó???

Mái tóc màu ánh tím trời xuống một bên mặt lạ khiến hắn càng trở nên lãng tử

-Công chúa. Lâu rồi không gặp

-Ken!

-Tôi vui vì cô nhớ tên tôi đấy, công chúa...chúng ta sẽ gặp lại nhau sau... nhanh thôi...

-...

-Hãy chuẩn bị cho cái chết của mình đi

-Nếu người có thể giết ta thì xin mời. Bỏ công chúa đợi người.

-Ha ha ha...có khẩu khí ta thích...Công chúa hẹn ngày gặp lại

Bóng Ken biến mất trong bóng tối...

Trả lại khoảng không yên lặng

Nó khá bất ngờ trước hành động của Ken...

Đó không phải phong cách của hắn

Kẻ Ẩn Danh...

17. Chap15: Lần Đây Vui Rồi

Triệu gia...1h 28 phút sáng

Trên bậc cửa sổ không song người con gái với mái tóc nâu hạt dẻ xõa dài đang ngân nga giai điệu nào đó không tên

Tiếng hát nhỏ hòa vào trong gió , cùng đêm đen tạo ra bản tình ca mê hoặc

Người con gái mỏng manh nhưng vô cùng mạnh mẽ , trong mắt nó hiện nên sự kiên cường bất phục. Ngay cả đấng nam nhi đại trượng phu cũng không sánh bằng

Triệu Minh dựa vào cửa ban công ngắm nhìn nó...

Thật quá cô độc... thật quá lạnh lẽo

Hắn biết trong sâu thẳm trái tim nó yếu đuối...

Chắc hắn đã chịu một tổn thương sâu sắc khiến cho nó không thể nào quên được

Để nó trở thành vô ảnh... trở thành kẻ vô tâm vô tính...

-Anh đứng đó 3 tiếng không thấy mệt sao?

-Em ngồi đó 3 tiếng không thấy buồn ngủ sao?

Nó cảm thấy thật buồn cười

Người này thật quá khó hiểu.

-Hôm nay không vui?

-Là hôm qua

Nó nhàn nhã đáp

Gió lùa vào mái tóc đen nhánh vuốt ve khuôn mặt tuần mị
 Dưới ánh trăng mờ ảo... người đó hiện nên như một vị thần cao quý
 Nó nhúu mày đưa bàn tay thon thon chạm vào khuôn mặt khiến hắn ngạc nhiên
 Bất ngờ nó đẩy mạnh hắn ra nhảy xuống từ bậc cửa bật đèn....

-Em sao vậy?

Triệu Minh ngạc nhiên

-Đứng yên ở đó.

Nó nói xong liền dùng thiết bị laze quét qua người hắn

Triệu Minh im lặng

Đôi môi anh đào khẽ mỉm cười

-Quả thật được giấu trên người anh

?????

Triệu Minh nhúu mày

Chưa kịp hiểu liền bị nó, đẩy ngã xuống ghế , nó trèo lên bụng hắn ngồi

-Anh trai tôi đã từng khâu vết thương cho anh?

-Ừ

-chỗ này hả?

Nó xờ vào vết sẹo mờ trên hõm cổ hắn

Triệu Minh ậm ừ...

Nó cười, ấn mạnh vào vết sẹo

-Nó ở đây... Chịu đau một chút. Chả lại vật anh tôi gửi trên người anh

Nó nói...

Tâm huyết cả đời của cha nuôi đã được nó hiện thực hóa thành sự thật.

Thứ công nghệ cao này là sản phẩm nó hài lòng nhất từ trước tới nay

Nó cúi xuống sát vết sẹo cắn phập một cái

Vị máu mằn mặn nơi đầu lưỡi

Triệu Minh vùng dậy đè nó xuống sofa, cô gái này thật to gan

Máu vương ra chiếc áo ngủ màu trắng tinh tạo nên điểm nhấn cho chiếc áo vẽ mị hoặc của hắn không hề giảm đi mà còn tăng lên gấp bội

-Đồ ở chỗ tôi không phải muốn lấy là có thể lấy một cách tùy tiện được

Triệu Minh quyết vệt máu trên môi nó rồi đưa lên miệng

-Anh muốn gì?

-Đồ tạm thời sẽ để chỗ tôi, nếu em muốn lấy lại phải nghe lời tôi tuyệt đối

-Anh...

Cạch

Tất cả ngưng tất cả động tác

1 giây sau

AAAAAAA....

Tiếng hét tắt thanh vang lên vang vọng khắp biệt thự

-Chị xin lỗi hai đứa cứ tiếp tục....

Mai tỷ cười trừ đóng rầm cửa lại

-Lần này hay rồi....

Nó thở dài. Trong tư thế ám muội như thế này làm sao Mai tỷ không hiểu lầm cho được. Hơn nữa nó chắc chắn một điều ngay ngày mai thôi trên dưới Triệu Gia sẽ đồn ầm nên cho mà xem

Triệu Minh nhếch môi cười

Hay thật đấy. Lần này xem ra bảo bối này không thoát khỏi tay anh rồi

Xin lỗi mọi người vì Hannie không có ý tưởng nên đành mượn xin lỗi mọi người nha....

Thân ai!

Hannie

18. Chap16: Người Của Triệu Gia

Ân Thiên Nam trộm mắt thứ đó không chế nó không cho nó đi trả thù .

Bây giờ đồ này tìm được lại trên người Triệu đại lại bị hắn khống chế. Nếu vô tình vật đó được kích hoạt chẳng phải sẽ là mối lo ngại lớn sao

Nó trầm mặc

-Thế nào? Suy nghĩ xong chưa?

Triệu Minh nhếch môi cười

Dù không biết trong người mình giấu thứ gì nhưng hắn tin vật này không hề nguy hiểm với hắn hơn nữa còn quan trọng như vậy

Có ngu mới không tận dụng để khống chế bảo bối

Chỉ cần vật còn trên người hắn nó nhất định không rời xa hắn

-Tôi còn có sự lựa chọn khác sao?

Nó nhú mày

Trước mắt cứ để vật đó ở chỗ hắn có cơ hội liền lấy về

-Tốt nghỉ sớm đi, muộn rồi

Triệu Minh vui vẻ ra ngoài trên môi vẫn in sâu nụ cười nguy hiểm

Rose xuất hiện từ chỗ khuất bóng

Đôi mắt ngạc nhiên nhìn nó .

-Tại sao không động thủ?

Với tính cách của nó , Rose đã tưởng sẽ có cảnh đổ máu

Nó lắc đầu nhìn cô

-Cả hai chúng ta có hợp lực cũng không phải đối thủ của hắn

-....Mạnh như vậy sao?

Rose kinh ngạc

-Không tin có thể thử! Tôi đây không ngần ngại đâu

Rose cười cười lắc đầu

-Công chúa đùa kì vậy, ta đây còn yêu đời lắm. Cho tôi 10 cái mạng cũng không dám thử với Triệu thiếu gia

-Mấy ngày tới giúp tôi liên lạc với mấy huynh đệ tử muội, Ken đã xuất hiện, xem ra kẻ đó không ở xa chúng ta là mấy. Trận chiến này tránh cũng không khỏi. Tôi cần đội tinh nhuệ nhất cùng tôi chiến đấu

-Được, có cần điều thêm người tới đây không?

-Không cần! Nơi này là đại bản doanh của Triệu gia muốn vào cũng không có khả năng

Rose gật gù

Nếu không phải công chúa đã chỉ từng đường đi nước bước mở cửa laze cho cô một góc tối thì chắc chắn một điều dù nữ hoàng sát thủ như cô có thêm 3 đầu 6 tay 12 con mắt cũng không thể nọt qua ngự lâm thiên giáp vô ảnh vô hình mà anh em nhà họ Ân tạo ra

-Đi đi, nhớ cẩn thận

-Công chúa người cũng vậy

-...

-Tạm biệt...

Rose biến mất trả lại nó khoảng không gian vắng vẻ cô quạnh

*****_*****

Sớm hôm sau

Trên dưới Triệu gia đều nhìn nó bằng con mắt khác

Trong mắt họ công chúa chính là nữ chủ nhân ở nơi này... là người duy nhất hợp với đế vương oai hùng dũng mãnh của họ...

Ngay từ đầu họ đã xác định chỉ có nó mới xứng đáng trở thành Triệu thiếu phu nhân nay có thêm tin sốt dẻo mà Mai tỷ tỷ truyền lại càng thêm phần khẳng định...

Họ chính nghĩ nó và hắn là một cặp trai tài gái sắc

Nhìn thấy nó có dáng vẻ mệt mỏi đi xuống hắn liền bước lại

-Đêm qua không ngủ?

-Bữa sáng có chưa?

Nó lơ đãng không muốn trả lời hắn bởi vì dạ dày đang cồn cào hết cả lên, cơn đói đang hành hạ nó

Hắn nhú mày

-Đừng có đánh trống lảng

Hắn nắm cổ tay nó kéo lại

-Ê ê... thằng kia, mày làm gì vậy?

Mai tỷ xứng cô chạy đến

-Tính bắt nạt muội yêu của ta à?

-....

-....

-Tiểu muội muội của ta, nếu tên này có bắt nạt muội cứ nói cho ta ta sẽ thay muội đòi đạo lý công bằng

Triệu Mai oai hùng hất mặt về phía Triệu đại nói

-... tởm nghĩ cái quái gì vậy?

Nó nhú mày

Đông Danh ca ca mỉm cười

-Xu , em không cần dấu. Mọi người đều biết cả rồi.... chắc hôm qua vất vả lắm...

Nó cắn môi.

-thật không thể tin được mọi người lại nghĩ theo chiều hướng đó

Nó rầu rĩ bỏ vào phòng ăn

-Triệu đại... hai người... có.... đó đó không? ..

Đông Danh ca ca huých vai hấn

Triệu minh cười ôn hòa nhả nhận nhìn người con gái nhỏ kia

-Cô ấy rất mạnh mẽ, còn cần ta...

-Ồ....

Đôi vợ chồng nhà nó ồ lên ...

Tiểu muội thật bá đạo

Chiều tối.

Triệu Mai lái xe đưa nó ra ngoài xem triển lãm

Cả hai cô gái xinh đẹp vừa xuất hiện nhanh chóng lọt vào mắt xanh của vô số các anh chàng lãng tử có trong buổi triển lãm

-Muội ở đây chờ ta một tý ta ra ngoài nghe điện thoại

Nó gật đầu

Quan Hiến Thành bước tới cửa đã thấy Triệu Mai, không phải nàng là người Triệu gia và đã có chồng hấn sẽ không từ thủ đoạn để có được , thật đáng tiếc. Vừa bước phòng tranh sang trọng liền bị bóng hồng kia hấp dẫn

Mái tóc màu hạt dẻ đổ xuống ôm lấy thân hình mảnh mai xinh đẹp, khuôn mặt thanh tú đẹp tựa tiên nữ thuần khiết trong sáng

Chiếc váy màu đen ôm lấy cơ thể khoe ra đường cong hoàn hảo

Từ trước đến nay Quan Hiến Thành vốn tôn Triệu Mai là người đẹp nhất không ngờ... cô gái này còn đẹp hơn gấp vạn lần...

Tùng động tác đưa tay nhắc chân cũng có nét cao sang quý tộc

-Cô thích bức tranh đó sao?

Nó nghiêng đầu nhìn kẻ vừa bước đến

Ban lấy tùy ý nhìn vào bức tranh này... cũng không có gì đặc sắc

Kẻ trước mặt mày mũi anh tuấn nhưng mà nếu đem ra so sánh với Triệu ma đầu thật không bằng một góc của anh ta...

Ở nơi nào đó

* hất xì..hất xì....*

-Có chút hứng thú

Nó tùy ý nói

-Vậy Quan Hiến Thành tôi xin mạn phép tặng bức tranh này cho cô

-Ý tốt của vị đây tôi xin từ chối...

-....Xu, ta có việc gấp phải đi ngay, ta sẽ báo người đến đón muội

Triệu Mai nói vọng vào

-Đi đi

Nó đáp...

Đôi mắt Sapia chớp nhẹ... lui vào trong bóng tối...

Nó thông dong ngắm nghía vài bức tranh Quan Hiến Thành vẫn lẻo đẻo theo sau nó này nọ đủ điều

Thật vô vị...

Người con trai đội mũ bước đến càng ngày càng gần....

-Tôi có thể biết quý tính đại danh của cô không?

-Ân Thiên Lâm

-A... cô Ân thật hân hạnh, hôm nay thật may mắn cho tôi được biết cô ở đây, có thể để tôi mời cô một bữa không?

-không hứng thú

Nó đáp rồi đi thẳng ra ngoài...

Bước chân người thanh niên không chậm chạp liền bước nhanh hơn..

Quan Hiến Thành nhếch mép ra hiệu cho đàn em

Mười mấy người đến chặn đường nó....

Ngu xuẩn

Quan Hiến Thành ôm eo nhỏ của nó khẽ thăm thì

-Nên nghe lời, cô sẽ có tất cả... Làm ta vui ta sẽ cho cô nhiều tiền

Đôi tay nó siết chặt

-Buông cô ấy ra...

Giọng nói vang lên lạnh thấu xương khiến Quan Hiến Thành không rét mà run theo phản xạ liền buông nó ra, đôi môi xinh đẹp khẽ cười....

Đến rất đúng lúc!

Người thanh niên mau chóng lui lại... ẩn thân tại một góc kín....

Triệu Minh bước vào...

Đôi mắt sáng rực màu của máu...

.... dám đụng vào người phụ nữ của anh... to gan thật

19. Chap17: Siêu Năng Lực

Nó nhìn Triệu Minh mỉm cười xinh đẹp, bước từng bước về phía hắn giọng nói mê hoặc vang lên

-Làm phiền anh, tôi ra xe chờ

Triệu Minh không đáp búng tay một cái rất nhiều người mặc đồ đen chạy vào

-Giải quyết sạch sê! Hắc nhân nhạ ra lệnh rồi lạnh lùng bước ra ngoài

-Vâng thưa chủ nhân!

Ngay lập tức Triệu đại ma đầu quay lưng ôm lấy eo nó mang ra ngoài, bên trong triển lãm vang lên những tiếng hét kinh hoàng

Chiếc siêu xe xé toạc không gian lao đi vun vút trong màn đêm

Tiếng gió gào thét bên tai làm cho người trong xe lạnh người

Kitttttttttt....

Chiếc xe đột ngột phanh lại khiến cả người nó theo quán tính lao về phía trước may có dây an toàn kéo lại không chỉ có nước u đầu

-Anh điên à? Nó bực mình quá

-Em qua lại với hắc? Muốn đi theo hắc sao? Triệu đại siết chặt 2 tay vào vô lăng con người sâu hun hút nhìn nó

Ân Thiên Lâm thở dài lười biếng không thèm nhìn hắc, giọng nhân nhạ đáp lại

-Anh tức giận cái gì? Nếu muốn đi theo hắc tôi còn bảo anh xử hắc sao? Mà nếu tôi muốn theo, anh cũng chẳng cản được

-Em dám? Em quen một người tôi giết một người. Nên nhớ em là của tôi, tôi không thích em tiếp xúc thân mật với bất kỳ ai, tốt nhất em nên làm theo nếu không tự gánh hậu quả

-Anh có quyền gì mà quản tôi?

Nó bực bội, hắc con người này ngang ngược quá đà thật đáng ghét

-Đồ của em đang nằm ở chỗ tôi. Tôi không ngại hủy nó đâu đừng tôi tức giận

Nó im lặng không đáp....

Chết tiệt thật

.....Rầm....

Đột nhiên một chiếc xe quân dụng lao đến đâm thẳng vào chiếc Siêu xe đắt tiền khiến nó và hắc hứng một cú va đập mạnh

Nó hơi choáng

-Mẹ kiếp. Nhóc con mau ra khỏi xe

Triệu Minh gấp rút nói

Cả hai rất nhanh chóng hiểu rõ tình thế, động tác linh hoạt nhanh nhẹn nó đập bay cánh cửa xe lao xuống đường theo quán tính lộn vài vòng trên mặt đường

Triệu Minh ra khỏi xe ngay lập tức rút súng nhắm vào buồng lái bất liên hai phát kết liễu tên lái xe...

Từ chiếc quân dụng lao xuống hơn 50 người bị mất

Nhìn sơ qua cũng biết không phải tay vừa

....

Chúng lao đến một nửa điên cuồng xả đạn về phía hắc một nửa bao vây nó

Nhiều như vậy... căn bản nó không đủ sức

Vẫn chiêu cũ... 36 kế chạy là thượng sách

Triệu Minh lấp sau cây lớn tránh đạn. Lòng như lửa đốt, không biết nó thế nào rồi

Đột nhiên tiếng súng im lặng hẳn...

Chẳng lẽ hắc hổ lại bỏ qua cơ hội ám sát hẳn sao? Thật vô lý....

-Triệu Thiếu Gia... mau mau tới cứu nữ nhân của người đi, xem này... xem này... đã bị thương không nhẹ....
nha

Giọng khè khè của hắc hổ vang lên đầy kiêu ngạo ...

Triệu Minh nhìn về phía nó đang bị đàn em của hắc hổ khống chế lòng nhộn nhạo

Nó bị trúng đạn rồi... máu từ bả vai chảy xuống từng vệt dài trên cánh tay trắng nõn

Khuôn mặt trắng bệch do mất máu

-Tao cho mày 3 giây nếu không xuất hiện tao sẽ giết nó....

A...A...A....

Hắc hổ bóp mạnh vào vết thương trên vai nó..nó vô thức hét lên đau đớn

Triệu Minh siết chặt tay.... khốn nạn, sao chúng dám...

-...1...2....

Tiếng hắc hổ vang vọng trong không gian....

Nó nín thinh

Chết...???? Nó, đã sẵn sàng chưa????

Nụ cười nhạt trên khóe môi xinh đẹp.

-3...

-Khoan đã....

Nó ngạc nhiên nhìn chân chân vào người trước mặt

Dưới ánh trăng hẳn hiện nên như một thiên xứ... mái tóc đen trùm lên một con mắt khiến hẳn trở nên quyến rũ

-Tao ở đây để con bé đi

Hahaha....

Hắc hổ bật cười

Có phải Triệu đại gia bị chập mạch rồi không ????tha???? Hắc hổ sẽ tha mạng cho người của hẳn sao????
Dù con nhóc này rất xinh đẹp nhưng bố là địch nếu giữ lại chỉ làm tăng sự nguy hiểm cho hẳn...

Vẫn nên diệt trừ tránh hậu họa!

-Người đã quá ngây thơ rồi , tao có thể tha cho người đàn bà của người sao? Ngu người

Hắc hổ nắm tóc nó giật mạnh...

Nơi khác trong bóng tối lạnh giá đôi mắt saphia lạnh lẽo nhìn về hắc hổ....

“Công chúa là của ta không ai có quyền cướp đi ”

Đôi mắt sapia gằn lên những tia máu đỏ nè đáng sợ

.....

-Kết thúc rồi Triệu thiếu gia...

Hắc hổ nhếch môi đưa họng súng về phía Triệu Minh

Pằng....

-KHÔNG!

Cảm giác thật là tệ khi có thêm một viên đạn nữa trong người

Đau thật!

Nhưng nó không thể để hắn chết.... hắn chính là thí nghiệm sống mang trên mình con chip siêu năng lượng nếu hắn chết con chip sẽ trở thành phế thải, nó còn chưa lấy lại con chip... hắn không thể chết!

Triệu Minh kinh ngạc hai mắt mở to hai tay vô thức ôm lấy người con gái kia....

-Xu...em....

Nó lặng nhọc nhìn hắn...

Triệu Minh mỉm cười

Cả hai không thể thoát khỏi đây vậy cùng nhau chết... cũng tốt...

Lần đầu tiên hắn cảm thấy ấm áp. Người con gái này xả thân cứu hắn trái tim hắn giao động kịch liệt

-Thật cảm động nhưng đáng tiếc hai người phải chết

Không được!

Nó móc trong túi áo ra một viên thuốc hình con nhộng trong suốt tới nước này dành liều vậy

-Uống. ...nó đi ...mau ...lên

Nó thều thào

Triệu Minh không suy nghĩ đưa viên thuốc vào miệng nuốt

Chưa đầy một giây sau

Một tiếng hét vang lên thất thanh...một thứ ánh sáng từ người hắn tỏa ra chói mắt.... sau 1 phút tất ngấm...người của hắn hổ kinh hãi nhìn con quái vật trước mặt. ..

Đôi mắt ác quỷ sâu hun hút như hố đen của vũ trụ

Đạn bắn liên hoàn nhưng không làm hắn si nhê... giống như có một bức chắn vô hình giúp hắn cản phá đạn ...

-Điều khiển bằng suy nghĩ... chuyển ngược hướng đạn...

Nó nói...

Triệu Minh gạt đầu

Cơ thể hắn đã đồng nhất liên kết với con chip được Thiên Nam gắn lên người sức mạnh vượt xa với tưởng tượng của nó

Tốc độ vượt trội , sức khỏe phi thường, giác quan nhạy bén có thể điều khiển từ trường, điện....

Khoảng không im lặng chỉ còn lại tiếng gió thổi cùng tiếng thở nặng nhọc của nó...

Được lắm... thí nghiệm thành công!

Lẫn trong gió.... mùi máu tanh tươi

Nhuộm đỏ mặt trăng....

Ken nhìn theo bóng lưng người con trai kia ...chân mày nhíu chặt

“Công chúa...”

Hắn dùng tốc độ siêu nhân mình đưa nó về dinh thự , Triệu Mai gấp rút gọi bác sĩ chữa trị....

Triệu đại trảm ngăm... nhìn chú mục vào nó

” em nhất định phải vượt qua”

Đặt tay lên vết sẹo mờ trên cổ Triệu đại thở dài....

Thứ này... thật nguy hiểm!

20. Chap18:

Thiên Nam trầm ngâm rít một hơi thuốc dài . Khói trắng lẫn vào khoảng không mở ảo tạo nên vẻ mê mị hoặc. Chắc tâm trạng phải nặng nề lắm anh mới hút thuốc để bình ổn lại tâm trạng

-Anh có thể ngừng hút được không. Mùi thuốc lá làm tôi khó chịu

Cô gái cau có. Mặc kệ! Anh không quan tâm. Anh đang lo cho nó- đứa em gái bé bỏng, người thân duy nhất còn lại của anh...

Khi nhận được tin nó bị bắn, tim anh thót nên một cách hoảng loạn.

MiGy nhú mày nhìn biểu hiện bất cần đời của Thiên Nam , tên đực rựa này dám xem cô như không khí ư Reng reng....

Tiếng chuông điện thoại vang lên

Thiên Nam vội vã bắt máy.

” cô ấy tỉnh rồi không cần lo ”

-Vậy tôi an tâm rồi

” nói chuyện sau”

-Ừ

Thiên nam cúp máy thở dài. Chưa bao giờ anh muốn ở cạnh con bé như bây giờ

Đứa trẻ này thật làm anh lo lắng quá

-MiGy đi thôi

-Hả? Tại sao? Anh khùng à ? Biết bây giờ là mấy giờ không?

MiGi gắt. Cô rất là mệt tên biến thái này chính hấn đảo lộn cuộc sống của cô...

Gì mà cha đẻ? Gì mà con nuôi... không phải đồng tài sản kếch xù mà hấn nói đến cô chả thiết

Cái cuộc sống này chính là vậy ... tất cả chỉ vì tiền...

-Em gái tôi đang bị thương, chúng ta phải khởi hành nhanh hơn... thời gian không còn nhiều nữa

-Em gái anh sắp chết à?

-CÔ IM MIỆNG.... đừng có chù ẻo con bé

-A... Biết rồi. Làm gì mà căng

Hết hồn, tính dọa chết cô sao

Đồ thần kinh!

Nó tỉnh dậy

Vết thương ròi lên đau đớn...

-Em tỉnh rồi. Đừng cử động sẽ rất đau đấy...

-Tôi ổn. Tôi muốn ngồi dậy...

Triệu Minh đỡ nó ngồi dậy để nó từ từ dựa vào người mình

-Sao lại ngồi dậy em còn rất yếu

-Không sao....Rose , mọi người vào đi...

Triệu Minh nhú mào

Sau bức rèm 7 người cả nam lẫn nữ bước vào

-Công chúa.

-ừ

Nó gật đầu. Những người này... xuất hiện thật đúng lúc

-Vất vả rồi. Trung đâu?

Nó hỏi

-Anh ấy không về kịp

Rose đáp.

Lần này công chúa cho mọi người lộ diện trước mặt Triệu Minh không sợ hấn nắm thóp sao?

-Cuộc chiến sắp bắt đầu rồi. Cùng tôi kề vai sát cánh chứ?

-Công chúa , còn phải nói sao?

Mọi người hồ hởi nói

-Công chúa... hấn ta...

Pyn nhú mào

-Anh ta là người đàn ông của tôi không cần lo lắng

Triệu Minh kinh ngạc

“Người đàn ông của tôi”...Cô gái của anh.. bảo bối của anh. Nói rất hay

-Em nói thật? Sao công chúa?

Rose nói... chả lẽ nó cũng tầm thường bị vẽ ngoài của hấn mê hoặc

-Pyn, Bi , Uri, hani 4 người chia nhau ra tới những nơi tôi không cần biết 4 người dùng cách gì mau phá hủy B ,Đ ,N , T cho tôi

Cả 4 người gật đầu

-Li, jank , rose . Mau tới phía nam tiếp ứng cho anh trai tôi. Có lẽ Ken đang tới chỗ anh tôi

-Công chúa... còn em?

-Tôi sẽ bảo vệ cô ấy!

Triệu Minh lên tiếng

Hấn tuy không biết chuyện gì đang xảy ra nhưng thân là người đàn ông của nó hấn có trách nhiệm bảo vệ nó

-Đi đi...

-Công chúa nghỉ ngơi cho tốt

-Đã biết...

7 người mau chóng tản đi

-Nhìn gì mà nhìn tôi móc mắt anh

21. Chap19: Bắt Cóc

Triệu Minh ngồi nghiền ngẫm một lúc lâu sau đó khều khều tay nó.

Quyết định hỏi rõ ràng một chuyện

-Tại sao lại quyết định anh là người đàn ông của em? Em có tình cảm với anh từ bao giờ

-Vì con chip đã được kích hoạt liên kết trực tiếp với vật thể sống . Nói cách khác anh còn sống con chip còn tồn tại.

-Em không thích anh sao?

Triệu Minh ngỡ ngàng

-Tôi không có hứng thú. Nếu có bản lĩnh thì khiến tôi yêu anh đi

Nó nhàn nhã đáp thách thức con người hấn

-Được. Nhất định làm em yêu anh!

Triệu Minh nói chắc lịch

-Tôi sẽ đợi. Nó đáp

-Xu, tỉnh rồi sao ? Chị có hầm canh cho em ,uống đi cho nóng

-Cám ơn , Mai tỷ phiền chị lấy cho em cốc nước ấm được không?

-Được! Đợi tỷ một chút

Triệu Mai vừa đi khỏi nó liền trừng mắt với Triệu đại

-Anh, uống canh

-Anh không bị thương, hơn nữa là Mai tỷ làm cho em.

-Chính vì Mai tỷ làm tôi mới bắt anh uống. Thiên Nam không nói tôi rất ghét uống canh gà?

-Thật là chưa có nói

-Uống đi, tỷ ấy sắp lên rồi .

-Tôi uống với 1 điều kiện

-Gì cũng được, anh lằng nhằng quá

Triệu Minh cười gian uống 2/3 bát canh...Vừa đặt bát xuống bàn đúng lúc Triệu Mai bước vào

-Xu, nước của em!

-Cám ơn

Nó đón lấy cốc nước rồi mỉm cười

-Nhớ những gì em đã nói

-Đã biết

-Nghỉ ngơi cho khỏe anh có việc phải đi

-Ừ

Nó đáp

Ngồi nghe Mai bà bà tám đủ thứ nào là ông Đông Danh ngu ngốc bả nói một đằng làm một nẻo thật tức chết

Hai tai nó lũng bùng khó chịu

Một lúc nó nói một câu khiến Mai bà bà im như thóc

-Trên đời 100 người sống với nhau cũng không ai chiều lòng được cả 100 người.

-Hả?

-Một cá nhân không thể đánh giá, áp đặt người khác sống thế này thế kia.... vậy nên chị có thể nói thế nào tùy thích, chị muốn thì cứ nói.

Chớ cứ sửa, Mèo cứ kêu... nước mắt vẫn mặn... con người ta vẫn cứ sống chuyện có thể làm anh ta nhất định làm. Lật tung cả địa cầu lên chị cũng không tìm được ai yêu chị như anh ta đâu

-.....

-Đừng quá ngu ngốc...Bỏ lại những người tốt với mình để chạy theo cái vợ vẩn.

-Chị hiểu rồi chứ?

-À... ừm

-Còn không mau đi tìm anh ta mà xin lỗi đi

-Cám ơn em

Mai tỷ cười dùng căng hải(hai căng) chạy như bay đi tìm đức lang quân

Nó thở dài...

Điện thoại đột nhiên chấn động mạnh

Thiên Nam nhắn tin?

Nó mau chong uống một viên con nhộng trong suốt sau đó thay bộ quần áo bệnh nhân ra rồi lấy xe âm thầm rời khỏi biệt thự

Ken nhìn theo khe cười. Công chúa...

Nàng thuộc về ta! Con trai kẻ ẩn danh

Tới chỗ hẹn ... khuôn mặt xanh sao khe nhăn lại

-Công chúa

- Tôi biết là anh!

Nó xoay người lại nhìn Ken

-Vậy mà vẫn tới? Công chúa làm tôi ngạc nhiên đấy

Ken cười giả lả

-Anh tới đâu?

-Chạy rồi!

Ken tươi tỉnh nói

-Anh muốn làm gì giết tôi sao?

-Không .không!

Nó nhú mày. Ken ! Hấn định làm gì?

-Anh muốn sao?

-Một vụ bắt cóc thế nào....?

22. Chap20: Thiên Nam Trở Về

-Oh! Hay đấy , rồi anh sẽ làm gì? Ép tôi chế tạo những cỗ máy giết người phục vụ cho những kế hoạch đen tối của mình?

-Không đâu công chúa, ta muốn em làm việc khác

Ken vẫn giữa nguyên nụ cười ngạo mạn

Nó nhú mày, hấn muốn gì nhỉ? Hấn có âm mưu gì?

-Công chúa, ta thay đổi quyết định rồi. Tại sao chúng ta không biến thù thành bạn? Ta và em, chúng ta là người một nhà.

Đôi mắt sapia sáng lên thích thú

-Người một nhà?

Nó mù mờ

-Ta nghĩ cha ta sẽ không làm khó, chỉ cần em gạt đầu đồng ý đời này kiếp này ở bên ta dù cha ta có muốn cũng không thể hại em

Ken vuốt nhẹ mái tóc màu nâu hạt rể

-Có phải anh phát bệnh rồi không? Đời này kiếp này ở bên anh? Nực cười! Anh đang tấu hài cho tôi xem sao???

Nó khinh miệt nói

-Em nghĩ gì vậy công chúa? ta đảnv thật lòng bày tỏ với em

-Dù đàn ông trên thế gian này chết hết tôi cũng không ở cạnh anh . Giữa hai chúng ta phải có người sống kẻ chết

Nó gần giọng. Mối thù sâu như biển nặng như núi... từ lâu thấm vào máu thịt làm sao nó có thể quên

Ân Thiên Lâm cô coi trọng nhất chính là tình nghĩa, anh em của nó, gia đình của nó đã ngã xuống

Dưới bàn tay ấy... muốn nó quên ư? Chuyện hài sao?

Khi máu còn chảy trong huyết quản

Khi tim vẫn còn đập

Mối thù ấy mãi mãi nó khắc sâu.

-Công chúa. Em...ta biết em rất hận nhưng... hãy buông tay đi, em vốn dĩ không thể đấu lại chúng ta

Ken nói. Nếu công chúa chịu ở cạnh hấn, hấn sẽ toàn tâm toàn ý với nàng nhưng... khi nàng yêu hấn, hấn còn sợ không có được thứ mình muốn sao?

-Anh biết cảm giác khi cứ phải gồng mình lên mạnh mẽ không? Cảm giác đau thấu tim khi nhìn người thân yêu bên cạnh từng người từng người một ngã xuống không? ... cảm giác khi cứ phải tỏ ra lạnh lùng, sống trong cô độc .Dù chỉ muốn nhắm mắt lại và ngừng nghĩ suy...Khi phải giấu trong mình bao nhiêu cảm xúc.Rất mệt mỏi. Tại sao tôi phải như vậy chứ? Vì cái gì chứ? Vì các người cả thôi. Vì sự tàn nhẫn của các người cả thôi

Nó nhếch môi nói tiếp

-Định lợi dụng tôi sao? Anh không đủ trình độ đâu!

Rầm... từ ngoài cửa một bóng người hùng dũng bước vào

Thách thức mưa đạn người con trai với đôi mắt đục ngầu bước vào

Nó nhếch môi

Với người ta nó đã biến Triệu Minh thành một con quỷ...

Còn với nó, anh là người tuyệt vời nhất. Nhìn xem, sức mạnh kia khiến anh thành nam thần bất bại...

Ken nhú mày...

Chẳng lẽ vật đó gắn trên người Triệu Minh kia...

-Bảo bối, anh tới đón em

Nó mỉm cười xinh đẹp nhẹ nhàng bước đến

Ken lập tức dơ tay ra hiệu cho bọn thuộc hạ ngừng bắn.

Nếu công chúa bị thương anh sẽ đau lòng lắm

-Không sao chứ?

-Rất ổn

Nó nói.

Nó biết rằng hắn sẽ tới, bằng cách nào đó nhanh nhất vì nó tin...

-Ta sẽ lấy lại tất cả! Kể cả em, công chúa!

Ken nhếch môi

-Tao e là mày không có thứ bản lĩnh đó

Triệu Minh hần giọng. Muốn lấy nó đi? Bước qua xác hắn trước

Xong hắn dùng tốc độ phi thường đưa nó về

-Thiên Nam về rồi, mang theo một cô gái! Hắn nói

-Cô gái?

??/?/?/?//

Migy ngồi thấp thỏm trong biệt thự xa hoa, Tên khốn Thiên Nam đáng ghét sao lại vứt cô ngồi bơ vơ ở đây...

Mấy người áo đen kia.... sao ai lấy đều trông hung dữ như vậy

Dọa chết cô

23. Chap21: Migy

-Thiếu gia đã về

Tất cả những người trong phòng khách đều cúi đầu

Âm thanh to đến mức làm tim MiGy xém chút nữa nhảy ra ngoài

Cô theo phản xạ quay người lại nhìn

Từ ngoài cửa một nam nhân từ tốn bước vào

Giống như hình ảnh bạch mã hoàng tử. Một thân cao ngạo, đầy khí chất quý tộc

Lạnh lùng như soái ca ngôn tình....

-Trời! Đẹp trai quá

MiGy thốt nên

-Ngậm miệng nước dãi chảy thành sông đến nơi rồi

Tiếng Thiên Nam vang lên khiến MiGy sôi cả máu cô định nói gì đó nhưng thấy Thiên Nam vô thức đi về phía chàng trai đôi mắt nhìn chăm vào người con gái nằm gọn trong vòng tay chàng trai

-Con bé...

-Cô ấy không sao! Một nên ngủ 1 chút thôi

Giọng nói lạnh lùng vang lên khiến MiGy lạnh cả sống lưng

-Xu Xu , cái con bé này chạy đi đâu không biết ...

-Mai tử, bảo bối cần nghỉ ngơi. Đừng ồn nữa khi nào bảo bối dậy chúng ta sẽ nói chuyện sau

Triệu Minh nhìn người trong lòng đầy dịu dàng rồi xoay bước đi lên lầu

-Mai tử, nhờ tử một việc

-Chuyện gì thế?

-Sắp xếp cho cô ta một chỗ. Người này quan trọng

Thiên Nam lạnh nhạt nhìn về phía MiGy

Triệu Mai gật đầu

Ân Thiên Lâm thiếp đi tới tận 4h chiều

Lâu lắm rồi nó mới ngủ nhiều như vậy. Cảm giác thật thoải mái vô cùng

-Tỉnh rồi! Bảo bối, đói không?

Triệu Minh yêu chiều hỏi. Bàn tay lạnh khẽ vuốt mái tóc nó

-Một chút

-Anh đi gọi người chuẩn bị....

Nó vội nín tay hấn lại.

-Không cần! Anh đưa tôi đi gặp Thiên Nam

Nó nói

Thuốc làm mất cảm giác đã hết tác dụng nên bây giờ nó đứng còn không nổi nữa là đi

-Ừ

Hắn gật đầu cúi người bế nó lên

Nó, rất ăn ý hợp tác vòng tay ôm cổ hắn áp đầu sát vào vòm ngực rộng

Cảm nhận sự ấm áp từ cơ thể anh

MiGy ngồi trong căn phòng rộng , toàn thân run rẩy sợ hãi .

Có ai nói cho cô hay cô đang ở đâu không? Có ai nói cho cô biết họ đưa cô tới đây làm gì không?

Biến cô thành vật thí nghiệm như trong các bộ phim viễn tưởng?

Lấy nội tạng của cô đem bán?

Không. Cô không muốn thế

-Đang nghĩ bậy bạ gì thế?

Thiên Nam nhủu mày ngồi xuống cạnh cô

Giọng MiGy run rẩy

-Tôi muốn về nhà

-Về đâu cơ? Cô định về cái nơi bọn chủ nợ đòi bán cô cho mấy thằng buôn biến thái dâm dục à? Thiên Nam nổi đóa lên

Hôm đó nếu anh không đến kịp... có lẽ cô chả còn mệnh miệng được ở đây

-Tôi...

...

.....

Cả hai rơi vào im lặng. Triệu Minh bế nó tới

Migy rất ngưỡng mộ cô gái trong lòng Triệu đại

Có một người thủy chung sẵn sàng cho cô như vậy thì thật tốt

-Nhóc con !

Hắn ngồi xuống ghế đặt nó ngồi với tư thế thoải mái nhất trên đùi mình

Nó không phản đối.

-Anh

MiGy tròn mắt... ôi cô gái đó xinh quá. Trông thật giống thiên thần

-Sức khỏe không tốt không cần vội

-Em ổn mà, người này...

-Cô ta chính là 1 trong hai đứa trẻ đó. Cũng giống như chúng ta song sinh long phượng

Nó gật đầu nhìn sang MiGy

-Chào cô, tôi là Ân Thiên Lâm anh trai tôi có lẽ đã nói sơ qua tại sao cô lại ở đây và tại sao chúng tôi tìm cô

-Anh ta chưa nói gì cả, chỉ nói tôi đi theo thì không ai dám giết tôi

-Vậy sao? Kẻ nào dám động đến cô ... giết!

-Giao cho anh!

Triệu Minh nói, giọng dịu dàng ầm áp một bàn tay hắn đan vào tay nó

-Được, giao cho anh

-Không cần làm vậy đâu... tôi... tôi...

-cô là con gái ba nuôi tôi, cũng chính là người thân của tôi. Đừng lo lắng gì cả, từ bây giờ đây là nhà cô. Mọi người có hơi cứng nhắc nhưng họ sẽ không hại cô

-Tôi... có cha?

-phải, nhưng đã chết rồi. Ông ấy là người tốt... rất tốt . Mà đứa trẻ còn lại?

-Đang du học anh đã cho người sang đón cậu ta

-Quên cái tên cũ của cô đi, bây giờ tên cô là Ân Đồng Lam. Cái tên này là ba nuôi đặt cho cô

-Tôi muốn đi thăm ông ấy

-Được

...

.....

Nhìn bia mộ... MiGy bật khóc ngon lành... thứ cảm xúc gì đó sâu lắng trong lòng khiến cô rung động

Mẹ mất để lại cô với khoản nợ to đùng và khoản tiền học phí cho em trai... cô chưa từng nghĩ mình có cha... chưa từng nghĩ mình có ngày hôm nay...

Khoác lên người bộ quần áo đắt tiền. Vào nhà hàng 5 sao hay sài đồ tiền triệu...

Cô cũng chưa từng nghĩ... mình còn có người thân nào khác ngoài em trai...

Mọi chuyện cứ như một giấc mơ

Nếu là mơ cô thật không muốn tỉnh lại

Thiên Nam ôm cô vào lòng

-Nước mắt chỉ làm ta yếu đuối thôi.

-Ba.. ba tôi... ba...

Tiếng nấc nghẹn ngào

Cô còn chưa kịp gọi ông ấy 1 tiếng” ba” kia mà. Sao lại đi vội vàng thế

24. Chap22:chạm

Triệu Minh âm thầm ôm nó rời đi.

-Kẻ bắt em là ai? Triệu Minh hỏi

-Hắn là con trai kẻ thù, chúng luôn muốn có con chip trong người anh. Như anh thấy đấy, sức mạnh ghê gớm của nó mang lại có thể thống trị cả thế giới này

-Ừ hứ!

-Đừng quá tự đắc tôi đã cài hệ thống tự hủy diệt trong bộ điều hành. Chỉ cần tôi kích hoạt nó anh sẽ chết một cách đau đớn nhất

Triệu Minh cười nhẹ hôn chụt một phát vào má nó

-Em không nở đâu, giết anh em ở với ai

Nó trừng mắt , Triệu đại đúng là mặt dày cả tác thế nên mới nói ra được câu vô liêm sỉ như vậy.

-...

-Vì anh có được người con gái mà vạn người ham muốn nên anh sẽ rất trân trọng. Triệu Minh anh sẽ không làm tổn thương em . Nhất định không làm tổn thương em

Hắn nói chân thành lắm, ngọt ngào lắm nhưng ai ngờ nàng công chúa của chúng ta chỉ cười lạnh nhạt

Nó nói

-Tôi sẽ ghi nhớ!

-Em không cảm động à?

-Không!

Haizj...

Triệu Minh thở dài thườn thượt yêu một cô gái lạnh lùng khổ là như thế này đây...

-Ken , là tên của hần! Chú ý người này. lòng dạ hần ác độc hơn cha hần bội phần

-Anh chưa từng nghe tên hần trước đây

-Ken là người điều khiển những nhà buôn thuốc phiện lớn nhất Đông Nam Á. Hần chưa bao giờ xuất hiện nhưng lại là kẻ thao túng tất cả. Một kẻ luôn đứng trong bóng tối

Triệu Minh gật gù

-Anh giúp em loại bỏ hần

-Hần vốn không dễ đối phó. Nếu chỉ dùng mấy sản phẩm công nghệ cao súng ống đạn dược mà giết được chúng thì tôi đã không nhọc công tới tận bây giờ. Tôi không muốn bắt kì ai vì tôi mà hi sinh nữa

Nó nói.

Thảm cảnh ngày ấy lại hiện ra trước mắt rõ mồn một như ban ngày

107 người đã bỏ mạng

Nhuộm đỏ ánh trăng vàng... đánh quện vào không khí mùi tanh tươi của máu....

Làm ướt gò má bằng nước mắt...

Thấm một vị buồn vào tim.

Tan vào máu sự hận thù cay độc

Ghi sâu trong tủy cốt một lời thề. Rửa hận cho anh chị em bằng máu kẻ thù

Triệu Minh đặt nó nhẹ nhàng xuống giường

Công chúa của anh, bảo bối của anh... tình yêu của anh...

Trong mắt em chỉ cần có anh, trái tim em cũng chỉ cần ghi nhớ 1 mình anh...

Còn lại, anh sẽ giúp em

Dù cả bầu trời này sụp xuống anh cũng chống lại...

Chỉ cần em vui vẻ, chỉ cần em cười...

Bàn tay lớn chạm nhẹ vào cánh môi hồng

- Được ở bên em là may mắn của anh... cho nên đừng bao giờ nói là sự hi sinh vô ích. Nếu bỏ cái mạng này mà em yêu anh cũng rất đáng

-Si ngốc

Nó nói

-Đúng si ngốc, anh chính là cây si số 1 của em...nghỉ ngơi cho tốt. Không làm phiền em nữa

Nhìn bóng lưng anh biến mất sau cánh cửa nó cảm thấy tim mình đập lệch một nhịp... đây là thứ cảm giác gì?

Yêu???

Hần chạm được đến trái tim nó rồi ư???

Nó yêu hần rồi ư???

Không, chắc không phải. Yêu gì chứ?
Hắn cũng chỉ như bao tên đàn ông khác...đúng thế...
Nó gạt phăng ý nghĩ ra khỏi đầu chuyên tâm vào việc vạch kế hoạch trả thù.. .
Bóng đêm bao trùm
Quỷ sai bên ly rượu đỏ... ánh mắt sapia hút hồn...
Công chúa của ta, tình yêu của ta....
Em... mãi mãi thuộc về ta...

25. Chap23. Chọn Một Ngày Đẹp Để Biến Mất

Biệt thự của Ken nằm tách biệt gần một vùng biển.
Nhìn đã biết rất lạnh lẽo ... quái dị... giống như chủ nhân của nó.
Rose đứng trước cửa chính của biệt thự
Nhiệm vụ của cô là phá hủy nơi này....
Ở 3 nơi còn lại những người anh em của cô chắc cũng đã chuẩn bị xong....
Cánh đồng hoa anh túc ở phía nam...
Sòng bạc ở phía tây
Khu chứa vũ khí ở phía bắc...
Tất cả sẽ cháy thành tro bụi ...
-Rose!
Nghe giọng nói quen thuộc cô ngừng động tác hướng về phía giọng nói phát ra
-Anh? Sao anh lại ở đây? Công chúa bảo anh tới hỗ trợ em à?
Rose ngạc nhiên hỏi.
Người con trai mỉm cười dịu dàng bước từng bước chậm chậm về phía Rose
-Hôm nay... là một ngày đẹp trời.
Rose hít một ngụm khí trong lành rồi gạt đầu
Xong chuyện này cô sẽ được nghỉ ngơi thoải mái
Cô sẽ đi Anh du lịch dài hạn...
Nghĩ tới thôi đã thấy thật tuyệt
Người con trai đặt tay lên vai Rose khẽ xoay cô về phía biển xanh thẳm
-Rose . Anh đã chọn cho em 1 ngày đẹp như vậy...để biến mất
Hự....
Rose nhăn nhó. Đôi mắt đau đớn nhìn xuống vết thương ngay vị trí tim.
-Tại sao anh lại... anh phản bội?
-...

Rose ngã xuống. Đôi mắt nhắm nghiền
Người con trai tiếp tục nhìn về phía biển.
Cơ nghiệp này.... đâu phải ai muốn là có thể phá....
Công chúa. Đã đến lúc ta phản công lại em rồi

__**

Trái tim nó trần động, đau đớn vô vọng...
Kế hoạch thất bại. Không một người nào chạy thoát
Rose cũng chết. Một cái chết đầy uẩn khúc
Tại sao không có vết thương nào khác ngoài vết thương ở ngực?
Những người khác cũng vậy... chẳng lẽ có nội gián?
Nhưng....là ai mới được?

Nó vò đầu bứt tóc

Triệu Minh ôm nó vào lòng

-không sao! Chúng ta sẽ tìm ra kẻ đó

-Tôi mệt mỏi quá.

Nó nằm trong vòng tay của hắn thì thảo

-Nghỉ ngơi đi, anh ở bên em

-....

Nó ngoan ngoãn nằm trong vòng tay hắn thêm thiếp đi

Thiên Nam suốt ngày cúi mũi vào máy tính. Anh phải tìm ra kẻ nào phản bội

Với năng lực của những người được phái đi không lý nào lại thất bại

Họ... chắc chắn chết trong tay người nình quen biết . Hơn thế còn rất thân thiết

Có thể là ai?

MiGy nhìn dáng điệu gấp rút của anh mà đau lòng. Tuy thường ngày Thiên Nam hay bắt nạt cô nhưng mà... anh ta là người duy nhất quan tâm tới tâm trạng của cô.

Hơn nữa... người này đã từng không ngại nguy hiểm cứu cô một mạng, cho chị em cô cuộc sống như thần tiên

Nói không rung cảm là nói dối...

Cô thật sự bị người đàn ông này cướp mất tim rồi

Triệu Minh gạt tất cả mọi việc chỉ chuyên tâm ở cạnh bảo bối.

Hắn không cần biết Ken Cũng kia là ai thế lực ra sao. Dám động đến bảo bối nhà hắn, khiến bảo bối ốm hắn tuyệt đối không tha.

Nhất định bất kể đó chết một cách đáng sợ nhất

....Có lẽ... một lần nữa thảm sát sẽ lại diễn ra

Nó... có lên bờ hắn không?

Nếu nó không ở đây chắc chắn mọi người sẽ an toàn. Ken sẽ không động đến họ...

-Bảo bối. Đang nghĩ gì thế?

Triệu Minh đặt cốc nước lên bàn rồi nhảy tót lên giường ôm nó

Nó cũng chẳng phản kháng

Riết rồi thành quen . Triệu Đại hấn chính là đệ nhất mặt dày mà

-Tôi nghĩ đến lúc đi rồi

-Gi?

-Thiên Nam về rồi. Tôi đã hoàn thành nhiệm vụ. ..

-Đừng nói dối. Em sợ mọi người bị liên lụy?

-...

-Ngốc. Bảo bối trong lòng mọi người em đã là người nhà họ Triệu. Liên lụy gì chứ? Chúng ta là người một nhà... em ở đâu anh ở đó. Với lại... anh có con chip chẳng lẽ tên đó sẽ bỏ qua...

-Nhưng...

-Không nhưng gì cả. Em cứ ở đây chúng ta cùng nhau sống mái với hấn

Triệu Minh cười

Hắn hôn nhẹ lên trán con bé...

Buông tay con bé. Hắn không làm được

26. Chap24:

Thời gian cứ thế trôi tuột đi...

Ken nặng nề nhìn ra biển. Có phải công chúa đã ngừng lại , cắt đứt mọi quan hệ với thế giới bên ngoài ... một lần nữa biến mất?

-Chủ nhân, ba ngài tới

K- một trong những hầu cận trung thành của Ken báo cáo. Tạm thoát khỏi những suy nghĩ viển vông... ken gạt đầu .

Nhưng bước chân vững trải trên sàn đá lạnh

Ken ngồi xuống ghế

-Ba cần gì ở tôi?

-Sao còn chưa hành động, mau lấy con chip về. Giết con bé đó diệt trừ hậu họa

Ken neho mày nhìn cha mình, trước đây hắn thần tượng ông ta bởi vì... cha hắn muốn gì có đó. Phụ nữ xin chết trước mũi dày ông ta rất nhiều...

Khi đó anh nghĩ, chỉ cần trở thành người như ông ta. Hắn sẽ có mọi thứ...

Suốt bao nhiêu năm qua hắn trở nên tàn khốc, đôi tay hắn nhuốm đầy máu tươi. Máu của những kẻ xa lạ. Máu của anh em cùng vào sinh ra tử... và cả máu của những người từng xem hắn là tất cả những người đã vì hắn mà mang linh hồn bán cho quỷ

-Tôi tự có dự định của mình . Ông không cần bận tâm

Ken lạnh nhạt nói

-từ bao giờ mày trở nên nhu nhược như vậy? Có phải mày đã thích con bé đó rồi không?

Người đàn ông cau mày

-Phải thì sao? Mà không phải thì sao? Ông muốn cướp mạng cô ấy từ tay tôi sao?

-Nếu mày không xuống tay được thì chính tao sẽ làm điều đó . Đứa con gái đó không được phép tồn tại trên thế giới này một khi còn có tao

Đôi mắt sapia tối đen như mực

Công chúa chỉ có thể chết trong tay hắn. Không kẻ nào được phép tước đoạt kể cả cha hắn.

-Người của tôi ông dám động vào? Thì đừng trách tôi không lễ tình cha con

Nói rồi Ken rút khoát bỏ đi

Nó và Triệu Minh ngồi cạnh nhau bên ban công hóng gió. Hơn một tháng nay cô im lặng lơ đi cái chết của những người đó. Nhưng mà không phải do nó không muốn trả thù

Cũng không phải nó muốn bỏ cuộc

Nó... sẽ không để anh chị em của mình hi sinh oan uổng. Từ trước tới giờ nó là kẻ chạy trốn, luôn vùng vẫy trong sự cơ cực hèn mọn.... luôn là con mồi trong mắt kẻ thù...

Và giờ nó không muốn như thế

Bởi vì nó không còn chiến đấu một mình. Nó có anh bên cạnh

Người con trai luôn sẵn lòng hi sinh vì nó...

Nó không chắc có phải mình đã thích anh hay không... nhưng anh là điểm tựa vững tâm nhất cho nó tựa vào
Ít nhất nó thấy an toàn khi nằm trong vòng tay anh

-Triệu Minh...

-Gọi anh là Minh

Hắn mỉm cười

-Minh, anh có cơ hội cuối cùng để rời xa tôi. Vì ở bên tôi, anh không có thể tự do qua lại với những người phụ nữ khác... đến 1 người tôi giết một người, đến hai người giết hai người....

Nó nói

Giống như đang tuyên bố

Hắn mỉm cười

Hắn là của nó... và nó chỉ có thể là của hắn

Đời đời kiếp kiếp

-Anh sẵn lòng....

27. Chap25: Trước Khi Trả Thù

....nó mỉm cười, ôm lấy anh. Cảm nhận cái hơi ấm từ cơ thể anh, không biết kéo anh vào chuyện này có đúng hay không nhưng bây giờ nó chỉ muốn bên cạnh anh.... được anh yêu thương. Và yêu thương anh

Cùng anh hưởng trọn cái hạnh phúc bình dị như những người bình thường khác

Giá như nó không phải Vô Ảnh và anh không phải Triệu thiếu gia thì tốt biết mấy

Giá như không có hận thù

Giá như.... chỉ một lần.... thời gian ngừng trôi mãi mãi....

Nó thật mãn nguyện

Đời này kiếp này ở bên anh mãi mãi

Giá như cũng chỉ là giá như. Sự thật luôn phũ phàng hơn rất nhiều

Thù hận quá lâu tình người quá sâu...muốn rút ra mà không thể. Con người luôn bị chi phối bởi nhiều thứ tình cảm khác nhau... và nó cũng vậy

Nên... có ân đáp ân tình...

Có thù oán trả thù oán

Triệu Minh nhìn người con gái trong vòng tay đôi môi mỏng khê in đậm nụ cười.

hắn ... chính vì nó mới sống tiếp tục cuộc sống nhàm chán này. Nó chính là ánh sáng trong thế giới đầy tăm tối của hắn

Hôn nhẹ lên trán nó rồi khép lại mi mắt. Hắn sẽ không để nó cô đơn, không để nó đối mặt với kẻ thù một mình.

Tình yêu là thứ gì????

Là liều thuốc độc hay là thứ thuốc tiên....

giết chết hay cứu vớt lòng người

Là hi sinh vì nhau?

Là nhìn thấy nhau cười...

là nắm tay nhau đi đến hết con đường đời

Là khóc vì nhau...

Nguyện đời này như vậy là quá đủ đối với nó. Hắn chính là người đàn ông của vô ảnh.... nó chính là người phụ nữ duy nhất của Triệu thiếu

Thiên Nam lặng lẽ nhìn bầu trời đêm. Hôm nay không có sao cũng chẳng có trăng.... để giăng đầy trời một màn đêm đen kịt, gió rít nặng nề....

Giống như tâm trạng của anh...

Không nổi thoát...

Trận chiến này. Không biết bao giờ mới kết thúc đây?

Có phải chẳng anh không nên đưa nó trở lại với cái thế giới xô bồ này...Là anh đã sai phải không ??

Ngay từ đầu đã bước sai...

Năm đó không nên để nó hoàn thành con chip siêu nhiên ấy... sai một bước rồi cứ thế tiếp tục sai lầm bước tiếp sai lầm

Cũng không nên để nó một mình đối phó với kẻ thù

Anh là một thằng anh trai ích kỷ. Chỉ biết suy nghĩ cho riêng mình

-Trời có sương muối. Có hại cho sức khỏe lắm anh nên vào trong nghỉ ngơi sớm đi

Migy bước đến khoác lên người thiên nam chiếc áo khoác

-Dạo gần đây cô lạ lắm. Có chuyện gì cần tôi giúp thì cứ nói đi tôi giúp cô giải quyết. Thiên Nam nói

MyGi lắc đầu. Bờ môi đỏ mọng khẽ mấp máy

-Tuy trên danh nghĩa chúng ta là anh em nhưng mà. Em... không làm chủ được trái tim mình... em không biết nữa.... em không ngăn cản được những gì đang diễn ra trong đầu em lúc nào cũng nhớ tới anh...

-Cô yêu tôi? Thiên Nam khẽ nhún mày

-Em... em nghĩ là vậy....

MiGy bối rối thừa nhận

Thiên Nam xoa đầu MiGy cười xòa

-Vậy thì quen nhau thôi. Thích thì thích

-Anh ... anh. ..

MiGy chớp chớp mắt. Thật không tin được, anh chấp nhận cô ư?

-Về ngủ đi. Mọii rồi

Thiên Nam muốn bật cười trước cái biểu hiện của cô gái này! Thật là ngố quá đi

28. Chap26: Trận Chiến Thật Sự Giữa Tôi Và Ông

Mặt trời mọc sớm sau những ngày nệm mất tắm sau những rừng mây mù mịt đen ngòm... cũng là lúc kết thúc sự im lặng vốn đang ngự trị tại cái dinh thự to lớn nhà họ Triệu.

Nó dậy sớm

Và....

Ra khỏi Triệu gia cũng từ rất sớm tới một khu đất trống bên một dòng sông nhỏ, cảnh vật rất nên thơ.

Đẹp mơ mộng

Người con gái mặc bộ áo da đứng đó khoanh tay trước ngực nhẹ nhàng quay lại nở một nụ cười quyến rũ

-Chào công chúa. Chúng ta bắt đầu được rồi chứ?

Nó mỉm cười

-Vắt vả cho cô rồi Rose, đừng nóng vội quá như thế!

Cả hai bắt tay nhau.... sự hy sinh của anh em của nó ,nó sẽ ghi nợ, dùng máu kẻ thù khắc lên mộ của họ....

Rose chính là may mắn nên không chết... cô khác với người thường tìm.... nằm giữa nồng ngực...

Cái chết giả khiến cô an toàn dường như

Trả thù! Cách tốt nhất để cô xả hận

Không những giết mà phải giày xéo kẻ đó.... kẻ cô đã từng tin hơn cả công chúa

Trời cho cô sống để nhìn rõ bộ mặt gian trá ấy

-Bây giờ tôi phải làm gì?

-Trước nay sống trong bóng tối... bây giờ thay đổi một chút, ra ngoài cũng thú vị lắm

-.....

- ý của công chúa là...

-Bên dịch mạnh không có nghĩa chúng ta yếu hơn, Đông Danh cần người giúp và tôi biết cô là người có năng lực hoàn thành

-Làm gì cơ?

Rose nheo mày

-Đi tìm anh ta, cô sẽ biết mình nên làm gì

Rose gật đầu. Không cần biết cô phải làm gì nguy hiểm cỡ nào hay khó khăn ra sao cô cũng đồng ý

Chỉ cần giết được kẻ đó

-Đi đi

Nó nói

Rose là sát thủ nên cô biết có người bám theo nhưng công chúa không muốn lật mặt người ta ắt hẳn có nguyên nhân

Chỉ vì làm trái ý công chúa nên cô đã lãnh một cái kết đắng

Rose đi khuất chiếc siêu xe mới dần dần lộ ra sau bụi lau già cách đó trực mét

Người con trai bước xuống ánh mắt ôn nhu ngoan nhược nhìn cô gái

Ánh mắt vừa yêu thương vừa giận dữ

Nó hơi cười, đôi chân thon dài khẽ hướng đến anh

Ôm lấy thắt lưng người con trai

-Sao lại tự ý ra ngoài. Rất là nguy hiểm em biết chưa? Đã hứa là chúng ta luôn ở bên nhau mà

Nó mỉm cười

-Không phải anh đang ở đây sao? Em biết anh lúc nào cũng ở gần em nếu như em gặp nguy hiểm anh sẽ cứu em nên em không lo lắng gì cả

Triệu Minh ôm nó trong lòng hôn nhẹ lên mái tóc mượt thì thầm

-Anh yêu em

Nó gật đầu. Trái tim hai người hòa một nhịp

Reng.... reng

Điện thoại vang lên hồi chuông phá vỡ sự lãng mạn nơi đây

Nó nhấc máy

-Công Chúa

Nó hơi cứng người....là ông ta....kẻ ản dật

Triệu Minh nhận ra sự khác thường của nó, cặp mày đậm khẽ nhíu lại không bằng lòng

-Chào Ông

“-Lần cuối cùng chúng ta nói chuyện với nhau là bao giờ con gái? ”

-Tôi không phải con ông. Trận chiến lần này, tôi nhất định thắng

“-Hay lắm...”

-Trận chiến giữa tôi và ông mới chỉ bắt đầu thôi.... hãy chờ mà xem

”HAHAHA....TA ĐỢI CÔ Đấy”

điện thoại ngắt chỉ còn tiếng tút tút dài....

Nó siết chặt bàn tay....thề giết ông ta bằng được

Triệu Minh nắm tay nó ôm nó vào lòng vỗ về

Dù thế nào hấn cũng sẽ ở mãi bên cạnh nó

29. Chap27: Chúng Ta Kết Hôn Đi

Nó nằm trong vòng tay Triệu Minh khẽ tựa mình.

Mở mắt liền nhìn thấy người yêu nhìn mình âu yếm nó hơi cười dướn người hôn nhẹ lên cánh môi mỏng của anh

Triệu Minh bất ngờ. Đây là nó chủ động

-Mình kết hôn được không anh?

Nó hỏi... khuôn mặt có chút đo đỏ ngượng nghịu

-Em... nói gì? Kết hôn???? Được lập tức kết hôn... lập tức kết hôn

Triệu Minh sung sướng cười tới không ngậm được miệng lại

Nó lắc đầu nhìn anh

-Trẻ con!

-Thiên Lâm! Em đã suy nghĩ kỹ chưa?

Triệu Minh hỏi

Nó gật đầu. Nhàn nhạt nói

-Đã suy nghĩ rất kỹ. Kết hôn với anh em không hối hận. Lễ cưới của chúng ta là cơ hội để chúng ta ra tay... em đã đánh cược một ván bài với họ

-Lâm nhi... em định dùng hôn lễ của chúng ta để bẫy hấn? Có đáng không?

Triệu Minh cau mày đặt tay lên bả vai nó

-Em muốn như vậy. Minh ,nếu anh không đồng ý thì không cần miễn cưỡng kết hôn với em

Nó lãnh đạm nói

Triệu Minh lắc đầu

-Không, anh muốn.... Lâm.... anh muốn kết hôn cùng em.... anh muốn em trở thành người phụ nữ của anh...nhưng anh không muốn em mạo hiểm.

-Chẳng phải anh luôn ở bên em sao??? Minh. Đồng ý với em có được không?

Nó ôm lấy thắt lưng hấn thì thầm...

Triệu Minh ôm ghì lấy nó thật chặt như muốn hòa tan nó vào xương máu

Tình là thứ gì khiến anh mê muội?

Yêu là thứ gì khiến nó điên đảo....?

Cuối cùng trước sự ương ngạnh của cô vợ nhỏ kẻ nào đó bắt buộc phải gật đầu đồng ý.

Trên dưới Triệu gia một màu hoan hỉ rục rĩ ai lấy trên môi là những nụ cười

Triệu phu nhân lo lễ cưới chạy đôn chạy đáo lo từ việc nhỏ nhất.... lấy vợ cho con trai là chuyện trọng đại nhất.

Anh trai yêu dấu cùng người yêu của cô dâu cũng chạy ngược chạy xuôi lo của hồi môn cho cô em gái bé nhỏ trong nhà

.....

...

Chỉ có hai nhân vật chính là thành thơi nhất

Nó ngồi chờ ở ngoài tầng hầm đợi triệu Minh kiểm tra sức khỏe bởi vì con chip kia hoạt động được là nhờ sức khỏe của anh.... nếu sức khỏe của anh dưới mức cho phép thì con chip sẽ tạm thời bị vô hiệu hóa

Quá trình kiểm tra chỉ là cho có lệ

Triệu Minh khoác áo đi ra ôm lấy nó

-Anh hoàn toàn ổn!

-Chỉ là theo quy trình thôi. Anh biết mà phải không?

-Ừm... Mẹ nói chúng ta tự chọn nhả cười

-Tùy ý anh quyết định . Ân Thiên Lâm xác định đời này gả cho anh những lễ vật đó không quan trọng

Triệu Minh miết nhẹ cánh môi đỏ mọng khê cười

-Hứa với anh không bỏ lại anh!

-Em...Hứa

Nó ngập ngừng

Không biết ngày mai sống chết ra sao. Cuộc sống thay đổi thế nào nhất định người đàn ông này vẫn cuồng si như vậy.... yêu nó như vậy...

Nên....hãy cho nó ích kỷ giữ anh bên cạnh

Xin số phận cho hai người bên nhau... hoặc sống hoặc chết...

Hai trái tim chung một nhịp...hai con người một suy nghĩ

Ở một nơi khác khi sóng vỗ ào ạt vào bờ cát vàng óng tươi mới nhưng lại nhuộm màu chết chóc tang thương

Khi trong đôi mắt sapia chỉ còn lại màu đen của bóng tối và màu đỏ của máu tươi

Người con trai như vị thần với khuôn mặt giận giữ bóp nát chiếc kính gọng đen

Trái tim méo mó của hắn đau quặn quại hô hấp cũng khó khăn hơn rất nhiều

Công chúa là của hắn... là của một mình hắn

Không một ai có thể cướp đi....

Không một ai.

Nhất định hắn phải đưa cô đi... Triệu Minh yêu cô bao nhiêu hắn tự tin mình trao đi tình yêu không thua kém

Hắn nhất định yêu thương chiều chuộng cô nhiều hơn kẻ đó...

Ngoài hắn ra công chúa không được ở bên bất kỳ người đàn ông nào khác

30. Chap28

Sự bùng lên của bóng tối chưa bao giờ mạnh mẽ như lúc này ... Ken mở ra các cuộc tranh đoạt quyền lực quy mô rộng

Hắn thu tóm mọi thế lực . Để thực hiện kế hoạch nhấn chìm Triệu Gia... Hắn không từ thủ đoạn mà tranh quyền đoạt thế cướp quyền lực ở thế giới ngầm

Rất nhiều trận mưa máu diễn ra phủ kín bầu trời bóng tối bằng máu ... nước mắt ,tiếng kêu gào than thảm thiết và sự uất hận mờ mắt con người

Sự kiện to lớn như vậy Triệu Gia đương nhiên biết, nhưng vì thế mà lung lay thì không phải là triệu gia.... bao nhiêu sóng gió cái gia tộc này còn thứ gì chưa trải qua sao???

500 năm rồi danh tiếng hắc tộc vang xa đâu phải thứ hư danh

Những bang phái khác đương nhiên không muốn bị trìm trong máu liên tục động tìm tới liên minh với Triệu gia...mong sao sớm qua khỏi kiếp nạn lần này

Trong khi người đó tấn công bằng vũ lực thì Vô Ảnh đáp đền lại bằng trí tuệ siêu việt

Một đội quân mà Ken hề không biết... mặc dù đã nằm trong thân phận là Trung kế thân tín của công chúa..

Tất cả ai cũng có một bí mật... và công chúa cũng vậy....

Đội quân tinh nhuệ nhất là để dành cho ngày này... ngày mà nó đối mặt với sự tàn khốc của kẻ ẩn danh.... kẻ có tham vọng bậc nhất

Tinh - một trong 4 thành viên của đội quân tinh nhuệ nhất mới 19 tuổi nhưng lại có một sự nhạy bén quyết đoán và thủ đoạn vô biên.

Tinh được lão Ân nhận về nuôi cũng được coi như em trai Công Chúa từ nhỏ đã được phát hiện ra tài năng

Dưới sự chỉ dạy của Thiên Lâm con người Tinh đầy đủ tất cả từ sự nhạy bén đến mưu trí, sự đảo hoạt đến liêu lĩnh...

Tinh cũng chính là thủ lĩnh của đội quân lần này....

-Gửi kế hoạch tác chiến cần xa cho Rose.... nhớ lấy những thứ chị dặn....

-Ảnh! Em có thể đưa Long theo không?

-Được

-Dạ

-Cẩn trọng một chút, tránh được thì tránh không tránh được thì hãy chiến đấu

-Rõ...

Tinh hơi cười

Long....giống như cái tên...

Là một con rồng. Một con rồng lớn nguy hiểm và ma mãnh tuy chỉ 15 tuổi

Đáng sợ là hai từ chỉ cậu thiếu niên này

Trước căn biệt thự xa hoa bậc nhất thành phố.. ...

Người con gái hút một điếu thuốc lá rất điệu nghệ bên cạnh là hai thanh niên trẻ tuổi

-Chị nói tác chiến cần xa, thông tin tôi đã ghi rõ trong tài liệu rồi xem qua một chút, đừng làm hỏng việc

-Cái thằng nhóc này.

Rose cốc đầu Tinh một cái rõ đau

-Bà đây đã 21 rồi không đến lượt tên nhóc nhà người dạy khôn

-Cái bà cô này....

Tinh định nhào vô phân cao thấp với bà cô này nhưng bị Long ngăn lại

-Không lên động tay chân với người đẹp. Hơn nữa còn là một mỹ nhân như vậy

-....

Cả hai người còn lại nhìn nhau.... sock không nói nên lời

Có phải không kẻ không bao giờ nói một câu lãng mạn như Long cũng thốt ra lời sến súa như thế

Có phải kẻ này nhìn chúng bà cô kia

-Nhóc... không phải là....

Tinh nghi hoặc

-Chuẩn đấy... tôi thích người phụ nữ này, cô ấy nhất nhất định thuộc về tôi. Hoa Hồng hẹn gặp lại... Tinh đi thôi...

Rose còn rất sock nha.... kẻ đó là ai... ngạo mạn

Lần sau nhất định dạy dỗ hần

Long tâm trạng tốt liền tặng cho căn cứ chủ chốt của Ken hai quả bom mới được cậu phát minh ra... lấy tên là Hoa Hồng

Trực tiếp khiêu chiến

Đánh một đòn phủ đầu vào sự cao ngạo của Ken

Điều này làm Minh Ka rất hài lòng coi đó chính là quà cưới của cậu nhóc vậy

Xin lỗi m.n vì đăng muộn nhà mình bị mất mạng

31. Chap29: Đám Cưới Đắm Máu 1

Hần ngồi trầm ngâm đôi mắt sâu hun hút nhìn xa xăm

Lòng hần lo lắng rất nhiều hần không lo cho hần mà chỉ lo cho nó... ván bài này có phải đã đánh đổi quá đắt rồi không

-Làm gì thất thần thế Minh?

Triệu phu nhân khẽ đặt tay lên vai con trai hỏi

-Mẹ, con hơi sợ nhớ đâu....

-Con bé không phải đứa trẻ bình thường, sóng gió nó đã trải qua rất nhiều bớt lo lắng đi con trai. Mẹ tin con bé có dự liệu từ trước

Hần gật đầu

Hần không nên lo quá

Bảo bối của hần nhất định không mãi ở bên hần

Chỉ cần qua được ngày mai thôi

Ken tháo gọng kính để xuống bàn tay trái day day thái dương

Công chúa. Nhất định em phải thuộc về tôi

Tình yêu của hần đang đầy nỗi hận thù

Nhìn về nơi tắm tối trước mặt... linh hồn và thể xác hoàn toàn sai trái của bản thân ,Ken thấy chính mình....
kẻ khát máu sai khiến cả quỷ giữ

Ngày mai... ngày mai hắn sẽ nhuộm Triệu gia bằng màu đỏ tươi của máu

Chỉ cần giết chết Triệu Minh công chúa sẽ trở về bên hắn, mãi mãi bên hắn không rời xa

Chỉ có kẻ mạnh nhất mới xứng đáng có được công chúa... và hắn chính là kẻ đó

#####

Ngày hôm nay

Ngày đặc biệt nhất trong cuộc đời Ân Thiên Lâm

Nó chưa từng nghĩ mình sẽ được khoác lên người bộ váy cưới tinh khôi

Nhìn khuôn mặt xinh đẹp trong gương nó nín thình...

Hôm nay nó đẹp nhất là cô gái hạnh phúc nhất

Long mặc bộ váy xanh lịch lãm nhìn nó hơi cười

-Rất xinh đẹp. Xong vụ này gả hoa hồng cho em được chứ?

-Miễn là cậu thu phục được tiểu yêu tinh đó. Tôi liền giao nó cho cậu. Đừng bao giờ hối hận về quyết định của mình

Nó nói

-Yên tâm, em sẽ không bao giờ nỡ nể. Xong vụ lần này em sẽ đưa hoa hồng đi...

-Ừm

-Chị...hạnh phúc chứ?

Long nhú mày hỏi

-Cũng như cậu tôi không bao giờ làm điều gì thiếu suy nghĩ, anh ấy yêu tôi và tôi yêu anh ấy. Can tam tình nguyện ở bên anh ấy trọn đời này

-... ..

Long không nói gì. Cậu hiểu.

Cảm giác khi nhìn thấy hoa hồng cũng vậy

Cô ấy phóng khoáng, sắc sảo nhưng vô cùng đơn giản... một thứ gì đó cuốn cậu lại trong sự thu hút ấy mặc cho cậu có vùng vẫy kháng cự như thế nào

Suy nghĩ của cậu... duy nhất trong lúc ấy là

Người con gái này là của mình...là mẹ của con cậu

Có lẽ công chúa cũng vậy

Triệu Đại là một tên si tình, yêu thương ai thì yêu cho đến chết cậu tin công chúa chọn đúng người

-Tâm sự lâu vậy đến giờ rồi đấy !

Tinh lém linh nói

-Chuẩn bị sẵn sàng đi hôm nay là ngày mệt mỏi đấy. Cho đội vào vị chủ động. Đừng để mình bị lấn áp

-Rõ....

Dưới sự hào nhoáng kia là máu loang đỏ... dưới sự bình tĩnh là nỗi bất an....

Người người che dấu cảm xúc bằng nụ cười gượng gạo...

Hôm nay... ngày máu đỏ

32. Chap30: Đám Cưới Đẫm Máu 2

Xin lỗi mọi người vì hannie đình trệ truyện mấy tháng qua. Từ giờ mình sẽ không vậy nữa . m.n tiếp tục ủng hộ mk nha

Nhạc vang lên khắp lễ đường

Giống như lạc vào thế giới khác đẹp mộng mơ

Nơi đó có người con trai mặc vec trắng đứng nhìn nó mỉm cười. Anh đẹp trai quá

Ân thiên Lâm phút chốc quên đi ngày nguy hiểm này mà chỉ chú mục về phía anh.

Rồi biết đâu đây nó may mắn có được yêu thương cùng với anh thì sao?

Hi vọng

Nó đang tham lam hi vọng về một tương lai có một gia đình nhỏ. Có anh, có nó , có những đứa trẻ... sống trong ngôi nhà nhỏ. Giống như ba nuôi từng sống với nó và thiên Nam... an nhân

Không lo không nghĩ

Khoác tay lên tay Nam, tim nó nhộn nhịp. Vài bước nữa thôi nó chính thức có danh có phận, làm vợ anh...

Triệu Minh nét cười càng lúc càng đậm

Anh yêu nó. Dù ngày hôm nay nó sống tiếp hay chết đi...nó sẽ lên thiên đường , ở lại trốn trần thế thị phi này hay xuống địa ngục đi chẳng nữa thì bước chân nó đã không còn cô đơn. Sống anh sẽ cùng sống với nó... chết anh sẽ cùng chết với nó

Người con gái này đáng được như vậy

Đáng có được tình yêu thương

Rose hơi cười. Công chúa là bạn là ân nhân là người cô nợ ân nợ tình... nhìn cô ấy hạnh phúc Rose cũng vui

Cuộc đời sát thủ đầy bi tráng, nhưng có mấy người hiểu nó cũng tầm tối như thế nào

-Không phải ghen tỵ xong vụ này tôi đưa em đi. Nhất định khiến em hạnh phúc

Rose nhìn Long. Cậu ta còn chưa đủ thành niên

Một thiếu niên bông bột. Đúng là tuổi trẻ.

Giá như được quay lại

Cô cũng sẽ đại khờ một lần

Để được yêu

Được nếm sự hạnh phúc

Đời này của cô đau khổ quá nhiều rồi

-Nếu em nghĩ tôi trẻ con thì sai rồi. Tôi đã chọn em dù e có chạy trốn tới chân trời góc bể thì tôi cũng tóm bằng được em trở về bên tôi

-Trẻ con

Rose lắc đầu

-Hoa hồng, cứ chờ mà xem

Rose thần thờ nhìn theo bóng dáng người con trai với khuôn mặt non nớt

Có cái gì đó rất giống cô... vô cùng lạ lùng

Nam đặt bàn tay nhỏ của cô em gái vào tay triệu đại

Giọng anh nghẹn ngào

-Hôm nay. Em rất xinh đẹp. Giúp tôi chăm sóc con bé

Triệu Minh gật đầu

Thủ tục hôn lễ diễn ra khá ổn thỏa. Nhưng ai lấy đều cảnh giác cao độ

Ken có thể tới bất kỳ lúc nào

Quả đúng như vậy

Cửa bị chặn, khắp nơi là những kẻ được Ken huấn luyện thép

Súng ống trang bị đầy đủ

Chính giữa cửa. Có người con trai xuất hiện. Gọng kính đen tao nhã. Khoác trên người bộ véc y như của Triệu Đại

Ken mỉm cười

-Công chúa, đám cưới của em. Quên không mời anh làm chú rể à?

-Trung. Tôi đi sai một nước. Anh quả thực diễn quá đạt

Nó nói

-Công chúa, về bên anh, anh cho em hạnh phúc

Nghe Ken nói nó cười nhạt

-Tôi không cần xin tình cảm của kẻ giết anh em của mình

-Em muốn gì anh cũng tặng em. Tiền quyền tình yêu. Anh đều có thể vì em... chúng ta thoái ẩn như trước có được không em

Ken nói

Nó lắc đầu...

Đoàng...

Viên đạn thoát ra khỏi lòng súng mở đầu cho cuộc thảm sát đồ...

Sự sợ hãi bao trùm

Mùi máu và thuốc súng nồng nặc

Đoàng...

Viên đạn gim sâu vào nông ngực người con gái

-không....

-Thiên Lâm..

-Công chúa

Bàn tay Triệu Minh giữ chặt vết thương của nó nước mắt anh rơi....

Sự đau khổ đến cùng cực....

-Mẹ kiếp. Ai cho mày bắn cô ấy

Đoàng...

Ken bàng hoàng cũng điên loạn...công chúa...công chúa của hắn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ban-gai-nguoi-thua-ke>